

ПОДІЛЬСЬКЕ СЛОВО

16 сторінок

№27 (5182) П'ятниця, 1 липня 2016 року

9 стор.

40-ий турнір пам'яті Василя Гоцька у с. Лозова.

11 стор.

Володимир Ячмінський: з ювілеєм, Маестро!

www.trrada.te.ua — веб-сторінка Тернопільської районної ради

16 стор.

Інтелектуальна гордість Тернопільського району: хто вони?

15 стор.

Відкриття дитячих майданчиків — ознака часу.

14 стор.

“Дівчата, кохайте українців” — у “Порадниці”.

“Нове зернятко”: аграрні інновації

Під час відкриття Всеукраїнського форуму аграрних інновацій “Нове зернятко” — Настасів-2016: генеральний директор корпорації “Агропродсервіс” Іван Чайківський, голова Тернопільської районної ради Андрій Галайко, голова Тернопільської райдержадміністрації Олександр Похилый, директор ПАП “Агропродсервіс”, заслужений працівник сільського господарства України Андрій Баран, голова Аграрної партії України Віталій Скоцик, директор департаменту агропромислового розвитку і продовольства Тернопільської ОДА Віталій Луй.

ФОРУМ АГРАРНИХ ІННОВАЦІЙ
НОВЕЗЕРНЯТКО
НАСТАСІВ 2016

Ярослав БАЧИНСЬКИЙ.
Фото автора та Ярослава СТАРЕПРАВО.

Як повідомляло “Подільське слово”, на головному підприємстві корпорації “Агропродсервіс” відбувся перший Всеукраїнський форум аграрних інновацій “Нове зернятко” — Настасів-2016. У цьому представницькому заході взяли участь близько тисячі представників аграрного бізнесу України, Польщі, Молдови, Чехії, 58 міжнародних та вітчизняних провідних спеціалізованих компаній, обслуговуючих фірм, кооперативів.

Автору цих рядків довелося побувати майже на всіх Днях полях (це десяте) настасівського агропідприємства. Ювілейне представницьке зібрання відрізнялося від попередніх новим якісним форма-

том, діловитістю й конкретикою. Форум був організований за кращими традиціями європейського агробізнесу. Провідні вітчизняні та зарубіжні експерти, менеджери на практиці продемонстрували учас-

никам масштабного інноваційного проекту увесь ланцюг аграрного виробництва: від вирощування сільгоспкультур на демонстраційних і промислових полях до підготовки насіння на нових високопродуктивних потужностях ПАП “Агропродсервіс”

Учасників вітали генеральний директор корпорації “Агропродсервіс” Іван Чайківський, директор ПАП “Агропродсервіс”, заслужений працівник сільського господарства України Андрій Баран, голова Аграрної партії України Віталій Скоцик, голова Тернопільської районної ради Андрій Галайко,

голова Тернопільської райдержадміністрації Олександр Похилый, директор департаменту агропромислового розвитку і продовольства Тернопільської ОДА Віталій Луй. Головний ініціатор проведення форуму — генеральний директор корпорації “Агропродсервіс” Іван Чайківський так оцінив цей захід: “Це своєрідний майстер-клас у поєднанні сучасних технологій, новітньої аграрної науки, прогресивної організації виробництва, співпраці з компаніями-партнерами — виробниками засобів захисту рослин, добрив і насіння”.

Продовження 5 стор.

приватне підприємство

Землевласник-СЛ

- приватизація земельних ділянок
- землевпорядні та геодезичні роботи
- виготовлення кадастрових номерів

м.Тернопіль Пр-т. С. Бандери 34А, 2
вул. Кривоноса 10 (четвертий поверх)
тел. 52-02-07, 42-42-70, (067) 354-65-67

Наша сторінка

www.facebook.com/PodilskSlovo

Якість, яка не підведе

46027 м. Тернопіль,
вул. С. Будного, 4а
тел/факс: +38 (0352) 25 44 35,
25 37 59

www.lanclaas.com.ua

e-mail: office@lanclaas.com.ua

• Фотоанонс

• Афіша

На сцені будинку культури с. Соборне — народний аматорський хор «Конар Лемківщини» (художній керівник — заслужений працівник культури України Михайло Рапіта, концертмейстер Остап Кучер), 26 червня 2016 року.

У рамках відзначення 20-річчя Конституції України 26 червня ц. р. в будинку культури с. Соборне відбувся творчий виступ колективів художньої самодіяльності Чернелево-Руської, Малоходачківської та Ступківської сільських рад. З Днем Конституції України учасників урочистостей вітали голова Тернопільської районної ради Андрій Галайко, секретар Чернелево-Руської сільської ради Петро Кузьмук, начальник відділу культури РДА Віктор Навольський, заступник голови Тернопільської район-

ної ради Микола Михальчишин. Оригінальна концертна програма була представлена самодіяльними колективами та виконавцями, серед яких, зокрема, народний аматорський хор «Конар Лемківщини» БК с. Соборне, хор клубу с. Ступки, молодіжний вокальний жіночий ансамбль, фольклорний колектив «Ходаки» та духовий оркестр клубу с. Малий Ходачків.

Фоторепортаж у наступному номері «Подільського слова».

3 липня цього року в селі Великий Глибочок Тернопільського району відбудеться урочиста академія, присвячена 75-ій річниці проголошення Акту відновлення української державності та 30-им роковинам пам'яті провідника ОУН Ярослава Стецька. Початок урочистостей об 11:30 год. біля пам'ятника Ярославу Стецьку.

Оргкомітет.

• Життя прожити...

24 червня цього року 90-річний ювілей відзначила жителька с. Смиківці Тернопільського району, колишня зв'язкова УПА Ірина Миколаївна Чучман. Ювілярку привітали директор територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Тернопільського району Надія Іванівна Бойко, завідувач відділення соціального догляду вдома Тетяна Зіновіївна Сенік, соціальний робітник Наталія Мирославівна Якименко та Смиковецький сільський голова Володимир Степанович Сидяга, вручили грамоту, квіти, подарунки, книжку про Романа Шухевича. Пані Ірина була приємно вражена і вдячна за увагу.

• Це важливо

Понад 4000 гектарів землі для учасників АТО зарезервували в Тернопільській області

Землепорядники Тернопільської області включили 101 земельний масив до переліку земель, що можуть бути передані у власність учасникам АТО. Додаткові площі (близько 500 га) визначені у Гусятинському, Збаразькому, Кременецькому, Лановецькому, Шумському та Козівському районах. Сумарна площа земель, зарезервованих для учасників АТО на Тернопільщині, становить 4130 гектарів. Ділянки можуть бути відведені для будівництва житлових будинків (176,4 га), ведення садів-

ництва (586,5 га) та особистого селянського господарства (3367,1 га).

Військовослужбовці, які вирішили отримати землю, можуть ознайомитись з інформацією про вільні ділянки у графічному атласі. Матеріали про землі розміщені у вільному доступі на офіційному веб-сайті Головного управління Держгеокадастру у Тернопільській області.

Прес-служба Держгеокадастру e-mail: press@land.gov.ua

На марші — команда Тернопільського району. Фото Ярослава БАЧИНЬСЬКОГО.

26 червня ц. р. на спортивній арені європейського типу в с. Синьків Заліщицького району відбулися основні змагання XXVI сільських спортивних ігор Тернопільщини, на яких спортсмени Тернопільського району здобули ряд перемог. Фоторепортаж у наступному номері «Подільського слова».

• Медіа-простір

Огляд тернопільської преси за тиждень

Валентина КУЗЬ.

Що хвилює тернополян наприкінці першого літнього місяця, окрім кишкових паличок, які оселилися у криницях, чи пенсіонерок-співачок під РАГСом, на яких нараються мешканці сусідніх будинків? Можливо, те, що з наступного року в цей період лише закінчуватиметься навчання у школах, або святкування Міжнародного олімпійського дня на Театральній площі, чи довгоочікуване «Файне Місто». Все це в нашому огляді преси за тиждень.

Інтернет-видання «Місто» у своїй публікації від 18 червня повідомляє про кишкову паличку, нітрати та кольорові домішки, які були знайдені спеціалістами у криницях Тернопільщини. Власне, двома днями раніше Держсанепідемслужба провела перевірку господарських водяних джерел за санітарно-гігієнічними показниками. Найгіршою ситуацією виявилася у Чорткові — 4 взірці з порушенням у централізованому водопостачанні, де виявлено кольоровість води, а також у селі Паївка Гусятинського району з 5 індивідуальними криницями, в яких експерти знайшли цитробактер і кишкову паличку.

З наближенням липня з'явилися ще дві, неймовірно протилежні за настроєм колоритом, новини. Перша — погана новина для школярів.

Як повідомляє видання «Моя газета» у статті за 29 червня, до навчальних програм школярів планують внести зміни. Міністр освіти і науки Лілія Гриневич підписала документ, в якому зазначено, що для українських школярів навчальний рік розпочнеться по-старому — 1 вересня, проте закінчиться аж 1 липня. За новим планом, додатковий місяць навчання включатиме здачу екзаменів старшокласниками.

Хорошою липневою новиною стає такий бажаний, такий очікуваний літній фестиваль у Тернополі, що сколихнув усю Україну. Це музична подія року — «Файне Місто». «Нова Тернопільська газета» описує усі деталі проведення цього річного «ФМ». Найкращі сольні виконавці та гурти з усього світу проведуть чотири неймовірні дні у Тернополі. На цьому фестивалі організатори після триумфальної перемоги Джамали вирішили зробити наголос на Євробаченні і запросили багато учасників цього конкурсу попередніх років на сцену фестивалю. Lordi, Crazy Town, O. Torvald, Onuka, і The Hardkiss — лише десята частина фантастичного підбору артистів, що розважатимуть відвідувачів «Файного».

26 червня весь світ святкував Міжнародний олімпійський день та День молоді. Наше місто не відставало у цьому плані, й заздалегідь організатори підготували чимало сюрпризів для жителів та гостей Тернополя. Красиві спортивні виступи, воркаут від учасників шоу

«Польща має талант», роликові трюки у виконанні вихованців ДЮСШ «Екстрім» — усе це, й не тільки Тернопільська міська рада на чолі з мером Сергієм Надалом подарувала містянам у цей прекрасний літній день. Організатори не забули і про сімейну гру від партнера заходу — торгової марки «Ласунка», конкурс малюнка на асфальті «Моє олімпійське літо». Родзинкою свята став символічний Олімпійський забіг. У ньому брали участь усі бажаючі, незалежно від віку, аби тільки вміли бігати.

Найбільш вражаючою новиною стали скарги тернополян на «заробітчани» під РАГСом. Мова йде про бабусь, що пропонують такі послуги, як спів пісень, побажання, як звичайно, потрібно платити. Тернополян скаржать, що, оскільки, РАГС є візитівкою міста, адже на урочистості часто приїжджають гості з-за кордону, й саме приміщення розташоване біля міської ради, вона мала б вжити заходів. Скільки ж можна псувати людям такі важливі свята? За словами начальника управління патрульної поліції Тернополя Володимира Струка, арештувати пенсіонерок немає за що. От коли вже почнуть чіплятися до людей, тоді підлягатимуть затриманню. Проте влада таки відреагувала на запит мешканців міста: біля РАГСу тепер є майже постійний поліцейський патруль.

Ось таким видався останній червневий тиждень для Тернополя. Скільки новин! Якраз для незабутнього літа!

ТЗОВ «ТІВА УКРАЇНА» має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря для магазину у м. Тернопіль, вул. Коновальця, 21. На території магазину розміщене одне стаціонарне джерело викиду. В атмосферне повітря потрапляють дві забруднюючі речовини в загальній кількості 0,036048 т/рік. Детальну інформацію можна отримати у директора Іванух Т. В. за тел.: (032) 225-93-95.

Пропозиції та зауваження стосовно викидів забруднюючих речовин направляти у міську раду (м. Тернопіль, вул. Листопадова, 5) протягом 30 календарних днів з дати публікації цього повідомлення.

Мишковицька сільська рада Тернопільського району Тернопільської області оголошує конкурс на визначення виконавця послуг із вивезення твердих побутових відходів на території села Мишковичі. Документи приймаються впродовж 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 47732 с. Мишковичі Тернопільського району Тернопільської області, вул. Сікових Стрільців, 5. Тел.29-08-35.

Мишковицький сільський голова О. Б. ФАРИНА.

Мишковицька сільська рада оголошує конкурс із надання в оренду майна комунальної власності громади села Мишковичі, яке знаходиться за адресою: с. Мишковичі вул. Шевченка,68, загальною площею 161,4 кв. метри. Документи приймаються впродовж місяця з дня публікації оголошення за адресою: с. Мишковичі Тернопільського району Тернопільської області, вул. Сікових Стрільців, 5.

Мишковицький сільський голова О. Б. ФАРИНА.

Колектив Мишковицької ЗОШ І-ІІІ ст. висловлює щирі співчуття вчителю початкових класів Надії Ярославівні Брикайло з приводу тяжкої і неоправданної втрати — смерті чоловіка Василя.

На колегії Тернопільської райдержадміністрації (зліва направо): заступник голови РДА Андрій Колісник, перший заступник голови РДА Володимир Осядач, голова райдержадміністрації Олександр Похилій, голова Тернопільської районної ради Андрій Галайко, Байковецький сільський голова об'єднаної територіальної громади Анатолій Кулик.

Готовність до жнив

22 червня ц. р. відбулася колегія Тернопільської РДА, яку провів голова райдержадміністрації Олександр Похилій. В роботі колегії взяли участь голова Тернопільської районної ради Андрій Галайко, перший заступник голови РДА Володимир Осядач, заступник голови РДА Андрій Колісник, Байковецький сільський голова об'єднаної територіальної громади Анатолій Кулик, начальник фінансового управління райдержадміністрації Ольга Казимирів, заступник начальника організаційного відділу апарату ОДА Мирослав Якимів, голови опікунських рад, сільські та селищні голови.

Засідання колегії було присвячене аналізу ситуації з підготовки господарств району до жнив та забезпечення протипожежного захисту врожаю. З цього питання виступав начальник відділу агропромислового розвитку райдержадміністрації Петро Смалюк, інформував головного інспектора РВ управління Державної служби надзвичайних ситуацій в області

Володимир Дубина. Учасникам колегії повідомлено, що у 2016 році сільгоспвідприємствами Тернопільського району передбачено зібрати зернові культури на площі 20586 га, у т. ч. ранніх зернових 15728 га. Крім зернових культур, є до збирання 2617 га озимого ріпаку. Сільськогосподарські підприємства для збирання врожаю мають 53 зернових комбайнів, з них 39 високопродуктивних "Джон-Дір", "Claas", "Дон", "Енісей", додатково планується залучити 24 комбайни на договірних умовах.

Одне з пріоритетних питань — створення належних санітарно-побутових умов для працівників, дотримання учасниками жнив правил охорони праці, пожежної безпеки, збереження врожаю. Для цього райдержадміністрацією розроблено комплексні заходи з попередження нещасних випадків на виробництві, дорожньо-транспортних пригод, забезпечення охорони врожаю від пожеж. Для цього, за інформацією головного інспектора РВ УДСНС в Тернопільській області Володимира Дубини, з механізаторами та іншими працівниками, зайнятими на

збиранні зерна нового врожаю, мають бути проведені відповідні інструктажі. Техніка, задіяна на жнивах, повинна бути укомплектована первинними засобами пожежогаасіння. Належним чином має бути поставлена роз'яснювальна робота із заборони спалювання стерні та поживних залишків на полях, особливо поблизу населених пунктів, лісопосадок та зони високовольтних ліній електромереж.

Прозабезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, колегію інформував начальник служби у справах дітей Тернопільської РДА Олександр Романцов. Про роботу структурних підрозділів РДА щодо посилення виконавської дисципліни, реалізації завдань, визначених нормативно-правовими актами Президента України, Кабінету Міністрів України, розпорядчими документами голів обласної та районної державних адміністрацій, інформував завідувач сектору контролю державних адміністрацій, інформував завідувач сектору контролю державних адміністрацій, інформував завідувач сектору контролю державних адміністрацій.

З розглянутих питань прийнято розпорядження та доручення голови райдержадміністрації.

• Служу Україні!

Українська армія: служба за контрактом

З метою виконання завдань з відновлення боєздатності Збройних сил України Тернопільський об'єднаний міський військовий комісаріат проводить набір громадян віком від 18 до 60 років на військову службу за контрактом до навчальних військових частин сухопутних військ, високомобільних десантних військ, повітряних сил та інших військових частин на посаді рядового, сержантського та старшинського складу. За повідомленнями Генштабу ЗСУ, станом на сьогодні контрактниками стали понад 20 тисяч українців. Це в рази більше, ніж у попередні роки.

Військова служба за контрактом — особливий вид державної служби у Збройних силах України для громадян, які в добровільному порядку вступили на військову службу на певний період. Перший контракт для осіб рядового складу укладається терміном на 3 роки (або короткостроковий контракт на термін дії особливого періоду), для офіцерів — на 5 років. Для військовослужбовців, які були мобілізовані і прослужили щонайменше 11 місяців, — на півроку. Контрактником Тернопільщини пропонується широкий спектр військових спеціальностей: від стрільця до командира відділення; від водія до механіка-водія; від сапера до розвідника; від радіотелефоніста до оператора радіолокаційної станції; від снайпера до навідника — загалом близько півтори тисячі вакантних посад.

Військовослужбовцям Збройних сил України держава гарантує стабільне грошове забезпечення від 7 до 14 тисяч гривень. Особи ря-

догово, сержантського та старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом, можуть навчатися без відриву від військової служби у вищих військових навчальних закладах, військових навчальних підрозділах вищих навчальних закладів України. Кожен контрактник має право на соціальний пакет, куди входять щорічна відпустка зі збереженням грошового, матеріального забезпечення тривалістю від 30 до 45 календарних днів (у залежності від вислуги років). Передбачені додаткові відпустки у зв'язку з навчанням, соціальні відпустки, відпустки за сімейними обставинами та з інших поважних причин; отримання безоплатної кваліфікованої медичної допомоги у військовомедичних закладах охорони здоров'я та членів сімей; право на санаторно-курортне лікування та відпочинок у санаторіях, будинках відпочинку, пансіонатах і на туристичних базах міністерства оборони України, але не більше одного разу на рік; можливість отримання безкоштовного житла за рахунок держави; обов'язкове особисте страхування військовослужбовців; першочергове надання дітям військовослужбовців за місцем проживання їхніх сімей місць у загальноосвітніх та дошкільних навчальних закладах і дитячих оздоровчих таборах.

— У першому кварталі Тернопільщина виконала план із набору на контрактну службу на 60%. У Тернопільському районі за цей час планове завдання по залученню контрактників виконано на 36%, — зазначає військовий комісар Тер-

нопільського обласного військового комісаріату Володимир Катинський. — Якщо належним чином провести агітаційну роботу, знайти мотивованих людей, готових захищати Україну, не треба буде проводити мобілізацію.

За інформацією завідувача сектору взаємодії з правоохоронними органами, оборонної і мобілізаційної роботи апарату Тернопільської РДА Василя Загороднюка, станом на сьогодні у другому кварталі в Тернопільському районі відібрано і відправлено до війська 8 контрактників, що становить 23,5% планового завдання. На військову службу за контрактом у Збройні сили України запрошуються чоловіки та жінки віком від 18 до 60 років. Перевага надається військовозобов'язаним — учасникам АТО, громадянам, які відповідають критеріям відбору і не мають обмежень за станом здоров'я, з високим рівнем фізичної готовності та цивільною освітою за спорідненими з військовими спеціальностями. Військова служба за контрактом поєднує патріотичний обов'язок захищати Батьківщину, дає стабільну основу для соціальної і економічної захищеності. Обравши героїчну професію захисника Вітчизни, ви відчуваєте себе соціально захищеними і матимете перспективи від кар'єрного росту і фінансової стабільності. Бажаючи проходити військову службу за контрактом можуть звертатися за адресою: м. Тернопіль, вул. Тролейбусна, 5. Телефон для довідок: (0352) 43-58-19.

Підготував Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ.

Найщиріші вітання з днем народження голові Тернопільської районної ради **Андрію Васильовичу ГАЛАЙКУ** від депутата Тернопільської районної ради. Зичимо наполегливості, твердості духу і правильних рішень на ниві служіння громаді Тернопільського району, здоров'я, добра та щастя в сім'ї.

Життя Вам щедрого,
як колос в передзнів'я,
Яскравого, як квітка навесні,
Щоб довгі роки доля Вам щаслива
Співала щирі, радісні пісні.
Хай Ваші задуми не відають порогів,
А мрії, наче ластівки, летять.
Бажаємо багато світлих років
На рахунках Вашого життя.

З днем народження вітаємо голову Тернопільської районної ради **Андрія Васильовича ГАЛАЙКА**. Шановний Андрію Васильовичу!

Щиро зичимо Вам натхнення у неважкій повсякденній праці, успіхів у всіх добрих починаннях, добра і благополуччя в родині, міцного здоров'я, поваги від людей та всіляких земних гараздів.

Бажаємо миру і світлої долі,
Запалу, енергії, сили доволі,
Творчого вогнику, віри й наснаги,
Щедрості серця, людської поваги.
На довгих стежках життєвої ниви
Будьте здорові й щасливі!

З повагою — колектив виконавчого апарату Тернопільської районної ради.

У день народження щиро вітаємо голову Тернопільської районної ради, заслуженого працівника культури України **Андрія Васильовича ГАЛАЙКА**.

Минають, наче мить, десятки літ,
Вони — як дощик по тоненькій шибці,
Вони — як ніжний яблуневий цвіт,
Вони — як тонкі струни

в першій скрипці.
Тож хай той цвіт повік не обліта,
Нехай струна співає, а не рветься,
Хай доля не скупиться на літа,
Хай Божа благодать панує в серці.

З повагою — колектив редакції газети "Подільське слово" і ТРР "Джерело".

Працівники відділу культури Тернопільської РДА, Тернопільського районного будинку культури, Тернопільської центральної районної бібліотеки, Тернопільська районна організація профспілки працівників культури щиро вітають з днем народження голову Тернопільської районної ради **Андрія Васильовича ГАЛАЙКА**. Міцного здоров'я Вам на многії літа, родинного затишку, благополуччя, щастя в житті, творчої наснаги у відповідальній роботі на благо держави! Нехай Ваша енергійність, душевність і людяність привертають до Вас тих, хто працює і спілкується з Вами, та нових надійних друзів. Нехай Господь дарує ще багато довгих і сонячних років життя.

Колектив дитячого садка "Світ малечі" с. Ігровиця щиро вітає з днем народження колегара **Юрія Ярославича ГУКА**.

Достатку в домі Вам рікою,
В родині — злагоди й тепла,
В душі і серденьку — спокою,
Здоров'я, щастя і добра!

У Тернополі в районі приміського автовокзалу загублено водійське посвідчення та посвідчення тракториста на ім'я Ігоря Олександровича Ступака. Прохання повернути за винагороду. Телефон: (097) 134-18-59.

Острівська сільська рада Тернопільського району повідомляє, що 7 сересю 7 скликання від 17.06.2016 року за №350 прийнято рішення "Про затвердження ставок земельного податку юридичних та фізичних осіб на 2017 рік".

З цим рішенням можна ознайомитися в Острівській сільській раді за адресою: с. Острів, вул. Кордуби, 63.
Острівський сільський голова Б. П. ПИЩАТІН.

Колектив територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Тернопільського району щиро вітає з днем народження соціального робітника селища Велика Березовиця **Галину Ігорівну ЧУБАК**, соціального робітника с. Мишковичі **Уляну Володимирівну ІВАНЮТУ**, соціального робітника с. Серединки **Орису Михайлівну СВИДЕРСЬКУ**.

Бажаємо щастя і достатку,
Ясного неба і тепла,
В житті лиш злагоди й порядку,
Щоб доля світлою була.
В роботі — успіху й терпіння,
У справах — вічного горіння.

Вітаємо з 65-річчям жителя селища Велика Бірка **Петра Степановича КАСІЯНА**.

Хай дороги стеляться крилато,
Будуть чисті, рівні, як струна,
Хай добро не обминає хату,
Як не обминає цвіт весна.

З любов'ю і повагою — брат Ігор з сім'єю.

Педагогічний колектив Мишковицької ЗОШ І-ІІІ ст. вітає з днем народження вчителя світової літератури **Галину Петрівну ФЕДИК**, педагога-організатора **Ганну Романівну ДРАБИК**.

Сонця променистого на Вашому обрії,
Долі Вам бажаємо щедрої та доброї,
Хай всі мрії Ваші збуваються,
Бажаєм того, що щастям називається!

Педагогічний колектив Соборненської ЗОШ І-ІІ ст. імені Володимира Гарматія вітає з днем народження директора школи **Ларису Вікторівну ЄЖИЖАНСЬКУ**.

Бажаємо здоров'я, сонця у зеніті,
Любові, доброти і щастя повен дім,
Нехай у серці розкошує літо
І соняхом квітує золотим.

З 35-річчям вітаємо **Оксану Тимофіївну ДУМАНСЬКУ** з с. Чернелів-Руський Тернопільського району.

Нехай волошками цвітуть яскраві ранки,
Нехай здійсняться тисячі бажань,
Щоб доля дарувала тільки щастя,
Ні грама бід, ні крапельки страждань.
Хай доля квітне, як вишневий сад,
І кожен день усміхнено радіє,
А доля подарує зорепад
Здоров'я, щастя, успіхів, надій.

З любов'ю — чоловік Богдан, мама Надія, мама Ганна, дядьки Роман, Борис та Володимир з сім'ями.

Вітаємо з днем народження депутата Великоберезовицької селищної ради **Павла Романовича НАМІСНЯКА**.

Світанків сонячних, привітних,
Днів прекрасних, теплих, світлих,
І ночей спокійних, нетривожних,
А щастя стільки, скільки схочете!

З повагою — колектив Великоберезовицької селищної ради, депутатський корпус, виконком.

Працівники відділу культури Тернопільської РДА, Тернопільського районного будинку культури, Тернопільської центральної районної бібліотеки, Тернопільська районна організація профспілки працівників культури щиро вітають з днем народження головного бухгалтера відділу культури Тернопільської РДА **Ларису Анатоліївну КОРЧИНСЬКУ**. Бажаємо, щоб підґрунтям щасливого життя та плідної професійної діяльності були міцне здоров'я, серце, сповнене любові та добра, натхненна думка й щирі почуття. Родинна злагода і добробут, здоров'я членів Вашої родини хай забезпечать Вам душевний спокій та гарний настрій.

“Нове зернятко”: аграрні інновації

Продовження.
Початок на 1 стор.

Сьогодні корпорація “Агропродсервіс” — одне з найуспішніших агропродсервісів на Тернопільщині та в Україні. І ставить перед собою та майже двотисячним колективом амбітні і цілком реальні завдання — з кожного гектара збирати по 100 центнерів пшениці і ячменю, по 120-150 ц сухого зерна кукурудзи, 650-750 ц із гектара цукрових буряків та інших злакових, кормових, технічних культур. Рослинництво — наріжний камінь ефективно економіки, рентабельності й прибутковості галузі. Практично вже 13 років, відколи в ПАП “Агропродсервіс” прийшов працювати Андрій Баран, він несе безпосередню відповідальність за землеробство, його культуру, забезпечення всього технологічного циклу вирощування сільгоспкультур, якого вимагає продовольчий ринок держави.

— Ми постійно аналізуємо ситуацію, вивчаємо технології, — каже Андрій Степанович. — У нас гідна оплата праці, соціальний пакет захищеності кожного працюючого,

На пшеничному полі в Настасові: голова Тернопільської РДА Олександр Похилый, директор ТОВ “Агрокомплекс” Григорій Пінязь, голова Тернопільської районної ради Андрій Галайко, директор компанії “Агропродсервіс”, заслужений працівник сільського господарства України Андрій Баран.

Працівники ТОВ “Компанія ЛАН” Богдан Горобець, Ірина Лобоцька, Ольга Вівчар, Василь Вівчар із гостем виставкового майданчика Форуму аграрних інновацій на фоні зернозбирального комбайна CLAAS LEXION 670.

пенсіонера, молодого спеціаліста, високий рівень стимулювання за якість робіт та вчасне оперативне виконання. Приємно, що на базі нашого багатопрофільного господарства міжнародна компанія “Агроскоп Інтернешнл” створила загальноукраїнський постійнодіючий “Агроцентр”. Проводяться чемпіонати на кращі гібриди кукурудзи та цукрових буряків, яких ми сіємо найбільше у Тернопільському районі на площі майже 800 га. Хоча, у зв'язку з нестабільною ціновою політикою, на бурякову сировину й переробку солодкого продукту, нині багато господарств області, серед них, як кажуть, маститі, успішні відмовилися від солодких плантацій. Не кажучи про фермера чи дрібного сільгоспвиробника. Скажу відверто: я й інші спеціалісти все життя вчать і в наш час стрімкого прориву найсучасніших технологій, новітньої техніки, нових типів мінеральних добрив та добавок, тут лише встигай, щоб не відстати. Бо, як відомо, усе велике починається з малого. Від початку діяльності нашої агрокомпанії ми не пропустили жодних семінарів, науково-практичних конференцій, діючих виставок спеціальної та посівної і збиральної техніки й обладнання як в Україні, так і за кордоном. Останнім часом активно запозичаємо зарубіжний досвід. Існує правило: кожен управлінець чи фахівець просто зобов'язаний підвищувати свій професійний рівень і сприяти науково-технологічній революції у своєму підприємстві.

Юрій БЕРЕЗОВСЬКИЙ, заслужений працівник сільського господарства України, депутат Тернопільської обласної ради, виконавчий директор ПП “Агрон”:

— Є на що подивитися, прекрасні посіви пшениць, кукурудзи, ріпаку, ячменю, сучасний машинно-тракторний парк, насінний завод “Кембрія”, лабораторії, спеціалісти, дуже багато працюючої молоді — це завтрашній день агропромислового комплексу. Розвинута логістика, висока культура землеробства, яблуне-

Василь ГРАДОВИЙ, директор ПАП “Дзвін” Чортківського району, заслужений працівник сільського господарства України:

— Я не вперше у цій агрокомпанії. Тут живуть у селах працюючі й ширі люди, господарі. Розумні і постійно націлені на високий результат у хліборобській праці керівники Іван Чайківський, Андрій Баран, у свиноводстві — Роман Березовський. Кожен чесно відповідає за доручену справу. Порозмовляв із місцевими спеціалістами і зрозумів, що корпорації “Агропродсервіс” величезні фінансові кошти виділяє на соціальну сферу населених пунктів, де орендує землю. Зокрема, на школи, дитячі садки, ремонт доріг,

знаючи і шануючи чоловік на теренах нашої області. Він згуртував чудову команду однодумців, з якими сміливо йде в завтрашній день українського села. Ми маємо в користуванні понад 4 тисячі гектарів землі. Досягаємо високих урожаїв пшениці, ячменю, ріпаку, кукурудзи і сої. Ми також займаємося продуктивним свиноводством і садівництвом. Нині у нас працює більше сотні людей із середньою оплатою понад 5 тисяч гривень. На ділових зустрічах під час форуму. Я спілкувався зі своїми колегами з Буковини, Прикарпаття, Львівщини. Мова велася про збільшення продуктивності поля та зниження затрат на виробництво. Нашу економіку можуть стимулювати передові технології, які ми впроваджуємо, аналізуємо і вивчаємо на таких заходах з максимальною віддачею.

Андрій ГАЛАЙКО, голова Тернопільської районної ради:

— Нині найважливіше питання — екологічне. Маємо величезний

Генеральний директор компанії “Агропродсервіс” Іван Чайківський (другий зліва) та учасники Форуму аграрних інновацій “Нове зернятко” — Настасів-2016 (зліва направо) голова ради об'єднання сільгоспдприємств Тернопільщини, директор ПП “Аркадія” Гусятинського району Микола Пилипів, директор ТОВ “Україна” Підволочиського району, Герой України Олег Крижовачук, виконавчий директор ПП “Агрон”, заслужений працівник сільського господарства України, депутат Тернопільської обласної ради Юрій Березовський.

вий сад. Корпорація “Агропродсервіс” постійно у хліборобському й творчому пошуку новітніх технологій, бережливого ставлення до землі, кузня високих і стабільних урожаїв, незважаючи на природні катаклізми й зону ризикованого землеробства. Сьогодні наші співвітчизники не довіряють банківській і податковій системі. Іноземці отримують пільги, вітчизняні виробники — ні. Вони поставлені у нерівні умови. Нинішня політика нагадує мені ситуацію 90-их років, коли замість інвестицій і нових технологій до нас завозили продукцію в красивих обгортках, яка витісняла з ринку вітчизняну. Практично зупинилися підприємства, їх скупили за копійки. Сьогодні, на мою думку, таку ж ситуацію прагнуть створити з сільгоспвиробниками.

розвиток закладів медицини, культури, спортивні заходи. Приємно бачити на форумі багато молодих спеціалістів — агрономів, менеджерів, економістів, керівників середньої ланки агросектору, компанії і фірм. До найменшого клаптика використовується тут земля і цінується людина праці.

Микола ПИЛИПІВ, директор ПАП “Аркадія” Гусятинського району, голова ради об'єднання сільськогосподарських підприємств Тернопільщини:

— Щодо Всеукраїнського форуму аграрних інновацій “Нове Зернятко” — Настасів-2016, такі заходи треба проводити. Адже це живий обмін досвідом, результати практичної роботи. Керівник Іван Чайківський, який обраний головою Аграрної партії Тернопільщини, —

скарб — 25% світових запасів чорноземів, велику кількість природних копалин, розумовий потенціал нації. Наше найбільше багатство — земля — хочуть “викинути” на ринок. Тенденція така, щоб її ціна була якомога меншою. Вартість гектара родючої землі нині оцінюється у межах 1500 доларів. У Польщі, де ґрунти значно бідніші, гектар коштує 2000 євро. Багато охочих заробити на нашій землі. На ній, на моє переконання, повинні господарювати лише українці. Але в жодному випадку не іноземці! Земля — це не тільки наша гордість, суть, а й безпека — продовольча, економічна, територіальна. Настасівська земля завжди славилася високими і стабільними урожаями зернових і технічних культур. Нинішній форум укотре це продемонстрував.

Сервіс ДФС “Пульс” — один із способів вирішення проблем

Громадяни та суб'єкти господарювання за допомогою антикорупційного сервісу “Пульс” мають можливість повідомити про неправомірні дії або бездіяльність працівників Державної фіскальної служби України (далі — ДФС), про можливі корупційні дії з їхнього боку, інші проблемні питання.

При поданні інформації бажано назвати своє прізвище, ім'я, по батькові (посаду, назву суб'єкта господарювання), місце проживання (адресу юридичної особи) та обов'язково зазначити назву органу ДФС, з яким пов'язана подія, коли вона відбулась, прізвище, ім'я, по батькові працівника органу ДФС, в роботі якого вбачаються протиправні або корупційні дії, та суть проблеми.

Про результати розгляду інформації клієнти повідомляються в режимі Call-back (працівник сервісу повідомляє про результати розгляду) невідкладно або протягом 1-3 робочих днів. Якщо інформація потребує додаткового розгляду, то загальний термін її опрацювання не перевищує 15 днів. Результати розгляду анонімної інформації не повідомляються. Сервіс “Пульс” працює за телефоном: (044) 284-00-07. Інформація приймається цілодобово.

Термін сплати податку до 1 серпня 2016 року

У Тернопільській ОДПІ нагадують, що громадяни, які до 1 травня 2016 року подавали до податкової інспекції за місцем проживання (реєстрації) податкову декларацію про майновий стан і доходи за 2015 рік про отриманні доходи від спадщини (дарування), продажу рухомого та нерухомого майна, іноземні та інші доходи, повинні самостійно сплатити податок на доходи фізичних осіб та військовий збір до 1 серпня цього року. Детальнішу консультацію із даного питання можна отримати у Центрі обслуговування платників за адресою: вул. Білецька, 1 та за телефоном: 43-46-10.

Відділ організації роботи Тернопільської ОДПІ.

• Футбол

Чемпіонат району: тур 7

Юрій БУЧИНСЬКИЙ, заступник голови Тернопільської районної федерації футболу.

У вищій лізі по 15 очок набрали колективи з Білої і Грабівця, по 14 турнірних балів мають представники Плотичі і Великих Бірок. Замикають таблицю команди Озерної і Товстолуга, в активі яких по одному заліковому пункту. Результати матчів звітного туру: Товстолуг-Дубівці 2:4, Грабовець-Біла 2:1, Шляхтинці-Дичків 3:1, Озерна-Острів 1:3, Плотича-Великий Глибочок 3:1, матч Великі Бірки-Прошова перенесено.

У першій лізі з 18 очками вирвалися вперед футболісти із Залізців. Наступними йдуть команди Великої Луки і “Динамо”, які набрали відповідно 14 і 13 балів. Зустрічі 7 туру принесли такі результати: Зайойки-Івачів 2:2, Великі Гаї-Велика Березовиця 1:5, Малий Ходачків-Романівка 2:0, Байківці-Велика Лука 6:4, “Динамо” (Тернопіль)-Кутківці 6:3, Залізці-Пронятин 5:0.

У другій лізі завершилося перше коло чемпіонату. Результати матчів звітного туру: група “А” — Домагорич-Петриків 5:1, Довжанка-Кистилів 1:3, Гаї Шевченківські-Стегниківці 3:2, матч Лозова-Драганівка перенесено; група “Б” — Білосірка-Баворів 3:2, Мишківці-Красівка-Дичків-2 3:1, Смиківці-Соборне 2:2, Настасів-Острів-2 8:4. У групі “А” з 18 очками вирвалися вперед футболісти з Гаїв Шевченківських. У групі “Б” серед лідерів три команди — Білосірка (17 балів), Баворів (15 очок) і Мишківці (14 пунктів).

• *Справи партійні*• *Точка зору*

Про що сказала Юлія Тимошенко, зустрічаючись із журналістами в Тернополі

Валентина ШТАНГЕЙ.
Фото автора.

Метою візиту народного депутата України Юлії Тимошенко в Тернопіль стало обговорення сучасних проблем українського села та стратегії їх вирішення. Більше уваги було приділено заздалегідь запланованій зустрічі з однопартійцями, сільськими та селищними головами Тернопілля та чотирьох сусідніх областей.

Ось як Тимошенко прокоментувала підвищення тарифів на тепло і гарячу воду: "Цей крок не витримує жодної критики. Таке рішення "вимиває" в тому числі і гроші з місцевих бюджетів, адже люди, які претендують на субсидію, за домовленістю з роботодавцями починають приховувати свої доходи і, як наслідок, не сплачують податку на доходи фізичних осіб. До 50% людей в Україні будуть "посаджені" на субсидії. Але наша команда не складає зброї, як перший крок будемо організувати суспільство, щоб провести дострокові парламентські вибори. Це єдиний мирний конституційний шлях, який мо-

Народний депутат України Юлія Тимошенко з керівником Тернопільської обласної організації ВО "Батьківщина" Василем Деревлянцем на брифінгу в Тернополі.

же врятувати Україну. Ми вже під великим пресом добилися скасування податку на пенсію, зараз хочемо скасувати податок на пенсію працюючих осіб".

На думку лідера "Батьківщини", децентралізація в нинішньому вигляді — це фейк. "Насправді, — сказала Юлія Тимошенко, — це скасування замирення малих і середніх сіл, "згортання" України.

Тому ми сьогодні пояснюємо сільським і селищним головам, як проти цього боротися, як добувати додаткові доходи до місцевих бюджетів, щоби громади протрималися".

На брифінгу Юлія Тимошенко виступала з керівником Тернопільської обласної організації ВО "Батьківщина" Василем Деревлянцем.

• *Великі українці*

Україна — "без хлопа і пана"!

Саме ці слова стали дороговказом у життєвому шляху вірного сина Української Нації Ярослава Стецька.

Народився Ярослав Стецько в селі Великий Глибочок 19 січня 1912 року в родині священика. Закінчив гімназію в Тернополі, навчався у Львові та вступив в Організацію Українських Націоналістів. У 1946 році Ярослав Стецько очолив Антибільшовицький блок народів (АБН), президентом якого був до кінця життя та вів широку діяльність на всесвітній антикомуністичній арені. У 1968 році його обирають головою проводу революційної ОУН-Б.

Цього року прогресивна спільнота вшанує 30-ліття з дня смерті Ярослава Стецька. 5 липня 1986 року в Мюнхені перестало битися серце вірного сина української нації. Похований на цвинтарі Вальдфрідгоф в Німеччині.

Його вчення живе і особливо актуальне сьогодні, в час, коли Україна перебуває в стані війни з північним сусідом. Про це свідчать віхи націоналістичного вчення Ярослава Стецька:

1. Найвищою цінністю для українського націоналіста є ідея нації, інтерес нації. Безкомпромісна боротьба та жертвна праця задля добра і величчя рідного народу є обов'язком кожного українця.

2. Передумовою збереження і розвитку всіх духовних і фізичних сил української нації, запорукою миру та стабільності в регіоні є Українська Самостійна Соборна Держава, а принципом міжнародного співжиття — принцип національних держав на своїх етнічних теренах.

3. Без національного визволення немає визволення соціального і особистої свободи. Національна революція має бути водночас і соціальною революцією.

4. В боротьбі за свободу опертя можливе лише на власні сили.

5. Україна має стати в авангарді боротьби за свободу народів і людини.

З праці Ярослава Стецька "Без національної революції немає соціальної" (1938 р.): "Українська Національна Революція є одночасно соціальною", "Без захоплення влади поневоленим народом, себто без політичної революції, немає соціальної", "Соціальна справедливість означає не задоволення всіх егоїстичних забаганок одиниці, але створення ладу, який висуває відносні суспільні верстви, які наймогутніше скріплюють націю, та

Пам'ятник Ярославу Стецьку в с. Великий Глибочок.

задовольняє їх життєві потреби в такій мірі, як цього вимагає ріст цілості, суворе, тверде життя, але — якраз життя, а не животіння! Зараз цими верствами є найширші маси українського населення. Отже соціальна справедливість вимагає задоволення всіх розумних потреб найширших мас, переважної більшості населення".

Цього року минає 75 років з дня Акту відновлення Української Держави — проголошення 30 червня 1941 року в окупованому німецько-гітлерівськими військами Львові відновлення Української держави. Здійснений Українськими Національними Зборами, що склалися з представників національного руху, за підтримки членів оунівських похідних груп та вояків батальйону "Нахтігаль".

Збори створили уряд — Українське Державне Правління — на чолі з Ярославом Стецьком, дещо пізніше було організовано верхівний державний орган — Українську Національну Раду, яку очолив колишній голова уряду ЗУНР Кость Левицький.

Акт відновлення Української Держави було проголошено з балкону будинку товариства "Просвіта" у Львові (Площа Ринок, 10). На башті Князівської гори було піднято національний прапор. Львівська

радіостанція повідомила про Акт населення України і передала благословення митрополита Андрія Шептицького з цієї нагоди. На цій події були присутніми понад 100 чільних представників зі всієї України, а також представник митрополита УГКЦ Андрія Шептицького о. д-р Йосиф Сліпий.

Акт 30 червня 1941 року засвідчив усьому світові і, зокрема, Німеччині, що український народ є законним господарем на своїй землі і буде її боронити перед кожним, хто намагатиметься потоптати волю України.

Варто зазначити, що Актом проголошено відновлення, а не (первинне) "проголошення" Української держави, тобто формально було збережено традицію існування УНР і ЗУНР (теж в екзилі) від часів визвольних змагань 1917-21 рр. Слід звернути увагу й на те, що в Акті проголошуються союзницькі наміри з боку України ("буде тісно співдіяти") щодо Великої Німеччини лише за важливої умови, що "... / Третій Рейх — С. П./ допомагає Українському Народові визволитися з під московської окупації", тобто ніяк не можна говорити про безумовне підкорення ОУН і створення нею Краєвого правління новому завойовнику.

Звістку про відновлення Української держави понесли на Східну Україну понад 6 тисяч бандерівців, розділених на три похідні групи, які повсюду творили українську адміністрацію та осередки ОУН. Найбільший із них був на Дніпропетровщині (5000 осіб), Кіровоградщині (1100), а також на Донбасі і в Криму.

Сьогодні нащадки славних героїв, унаслідуючи їхні традиції, зі зброєю в руках обороняють нашу Україну та воюють з новітніми окупантами в Донбасі та Луганську. Нам, всім свідомим українцям, потрібно втілити в життя гасло Ярослава Стецька: "Україна без хлопа і пана". Слава Україні!

Василь ІВАСЕЧКО,
заступник голови
Тернопільської районної
організації Всеукраїнського
об'єднання "Батьківщина",
голова ТРО "Меморіал" імені
Василя Стуса.

Куди веде велодоріжка?

Валентина КУЗЬ.

Уже ні для кого не є секретом, що велосипеди впевнено підкорюють планету. Багато людей, що звикли ходити пішки, купують собі велосипеди для більш швидкого й зручного пересування, а власники автомобілів — задля підтримання фізичної форми та покращення здоров'я.

Почавши свій шлях з Амстердаму, мода на двокілісні друзів на решті дійшла і до України. Спочатку, звичайно, мешканці мільйонників почали використовувати велосипеди, а зараз вони не є новинкою й у менших містах. Цьогоріч Тернопіль став другим у Західній Україні населеним пунктом за кількістю велосипедистів після Львова. У нашому місті цим займається помічник мера Тернополя з велоінфраструктури Юрій Суходоляк. Також він є координатором проекту "ВелоТернопіль". Саме за його ініціативи й з'явилася вищезгадана велодоріжка.

Проте, як кажуть, потрібно брати не кількість, а якість. У наших, місцевих велолюбителів є три найголовніших проблеми: дороги й тротуари, через стан яких неможливо їздити нормально, не завдавши шкоди собі, велосипеду, оточу-

• *Темп*

Дві жінки — занадто?

Погляд на постановку п'єси "Занадто одружений таксист" із репертуару Тернопільського академічного обласного українського драматичного театру ім. Т. Г. Шевченка

Валентина КУЗЬ.

12 грудня 1983 року відбулася прем'єра відомої на весь світ п'єси "Занадто одружений таксист". Саме після цього дня сторінки сценарію огорнули куліси театрів по цілому світі. Черга дійшла й до нас: Тернопільський академічний обласний український драматичний театр гостинно запрошує нас заглибитись у буремну атмосферу життя авантюрного автомобіліста.

Комедійна жанрова палітра добре зіставляється із вітчизняним переказом назви твору. Перед переглядом спектаклю одразу формується певне уявлення того, чого ми очікуємо. Отже, сідаємо зручніше у партерне крісло, настав момент отримання вражень.

Художнім керівником постановки є народний артист України Олег Мосійчук. Власне, Олег Петрович є головним режисером драмтеатру ще з 2004 року й успішно виконує свої службові обов'язки. Режисером виступив Микола Баханов.

Отже, сюжет: таксист середнього віку Джон Сміт вирішив не втрачати можливостей й одружився одночасно на двох жінках: з Мері (з нею він уклав шлюб у церкві) та з Барбарою (вона є громадянською дружиною). Чоловік, чухаючи потилицю не один раз, склав цілий безпрограшний графік відвідування кожної з своїх дружин, які, до речі, живуть зовсім поруч одна від одної. Проте, одного Джон не врахував... Якось, повертаючись зі зміни, він побачив, як на жінку похилого віку напали місцеві хулігани. У спробі захисти-

ти невинну бабусю отримав по голові сумкою, від чого прокинувся у госпіталі.

Нарешті він удома, в обіймах чужої Мері, і розуміє: "Графік збито". Потрібно рятувати ситуацію! А вже в цей момент він мав бути в домі Барбари! Обидві дружини дуже занепокоєні тим, що їх чоловік зник, тому обидві й звернулися за допомогою у поліцію. У спробах прикрити свій "гріх" Джон стає справжнім віртуозом у справі вигадання неймовірних історій, небиліка, аби лише його жінки нічого не запідозрили. Проте, як відомо, правда завжди залишається правдою: історія випливає на поверхню.

Джона Сміта зіграв шанований на Тернопіллі актор Андрій Малінович. Його гра була безперечно вдалою. Зовнішній вигляд, манери — все продумано до найменших деталей. Його сценічними дружинами стали Оксана Левків у ролі Мері та Юлія Яблонська в ролі Барбари. Слід відзначити зусилля першої, адже її гра стала безумовно "родзинкою" постановки. Хотілося б бачити актрису частіше на сцені театру! Персонажа Стена Поуні зіграв Віталій Зубченко, що в постановці ставав і фермером, і названим двійником Сміта.

Після перегляду п'єси враження залишилися дуже теплими. Уся творча група, що займалась постановкою, зробила атмосферу компанійською та зворушливою. Наче побував у гостях у давніх друзів. П'єсу "Занадто одружений таксист" однозначно можна назвати однією з найсильніших постановок Тернопільського академічного обласного українського драматичного театру ім. Тараса Шевченка.

**НА ВИРОБНИЦТВО НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ
ЗАПРОШУЄМО ЧОЛОВІКІВ ТА ЖІНОК**

Ми пропонуємо:

* **ВИСОКУ ТА СТАБІЛЬНУ ЗАРОБІТНУ ПЛАТУ*** **Роботу у великій дружній та стабільній компанії*** **Безкоштовний довіз до місця праці.**

За детальною інформацією про працевлаштування звертайтеся за номером (0352) 23-54-96 або (098)95-88-702

Об'єднана Громада

Видання Байковецької об'єднаної
територіальної громади

№23

БАЙКІВЦІ • ГАЇ ГРЕЧИНСЬКІ • ДУБІВЦІ • КУРНИКИ • ЛОЗОВА • СТЕГНИКІВЦІ • ШЛЯХТИНЦІ

Панорама Гаїв Гречинських.

• Стратегії

• Соціум

Доходи 159 об'єднаних громад України

Ми порівняли бюджети громад до і після об'єднання і отримали більш ніж переконливі цифри, які доводять, що об'єднання має значні фінансові переваги. Ці громади вже отримали кошти і повноваження не лише утримувати апарат чиновників і слідкувати за благоустроєм, а й підвищувати рівень надання більшості послуг на своїй території. Про це повідомив перший заступник міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства В'ячеслав Негода, коментуючи оприлюднений Мінрегіоном моніторинг фінансової спроможності 159 об'єднаних територіальних громад, утворених минулого року.

«Всі 159 об'єднаних громад, у яких 25 жовтня 2015 року відбулися вибори, з початку цього року вийшли на прямі міжбюджетні відносини з державним бюджетом. Моніторинг мав показати, як це вплинуло на наповнення їхніх бюджетів. Показники вийшли дуже красномовними», — сказав В'ячеслав Негода.

Зокрема, за даними моніторингу, затвердженні обсяги доходів загального фонду місцевих бюджетів об'єднаних громад на 2016 рік із трансфертами з державного бюджету становить 4553 млн. грн., що майже в 5 разів більше від уточнених показників місцевих бюджетів громад, які ввійшли до складу об'єднання, на 2015 рік.

Завдяки змінам до податкового та бюджетного законодавства у контексті децентралізації обсяг власних доходів місцевих бюджетів об'єднаних громад зріс більше ніж у 2 рази: з 0,8 млрд. грн. у 2015 році до майже 1,9 млрд. грн. у 2016 році. Основним джерелом доходів став податок на дохід фізичних осіб (ПДФО).

«159 об'єднаних громад створені у 2015 році відповідно до закону та згідно з перспективним планом, а отже отримали 60% ПДФО, який у планових показниках їхніх бюджетів складає більше 1 млрд. грн., тобто 55% обсягу власних доходів», — повідомив В'ячеслав Негода.

Наступний за вагомістю податок, як показує моніторинг, є плата за землю — 335 млн. грн. (18% власних доходів), єдиний податок — 242 млн. грн. (13%), акцизний податок — 209 млн. грн. (11%). «Також моніторинг показав, що об'єднання дозволило збільшити власні доходи бюджетів громад на одного жителя. В середньому, показник у всіх 159 громадах збільшився майже на 800 грн. — з 596 грн. до 1385 грн.», — зазначив В'ячеслав Негода.

«Моніторинг засвідчив, що більшість грошей, які отримують об'єднані громади, вони планують використати вже не на утримання апарату чиновників, як раніше, а на проекти, що поліпшать життя людей на цих територіях», — сказав В'ячеслав Негода. За даними моніторингу, найбільше витрат на утримання службовців заплановано у бюджеті Теретівської об'єднаної громади Житомирської області — 58%, найменше — у бюджеті Калинівської об'єднаної громади Вінницької області — 6%.

Підготувала Марта МИКОЛІВ.

Бюрократії не місце там, де справа стосується дитини

Галина ЮРСА — ТРР
«Джерело».
Фото автора.

23 червня цього року центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Байковецької сільської ради за підтримки обласного та місцевого керівництва організував засідання круглого столу в рамках робочої поїздки представників міністерства соціальної політики України та ЮНІСЕФ у Тернопільську область.

У засіданні взяли участь начальник управління профілактики соціального сирітства міністерства соціальної політики України Ірина Пінчук, начальник управління у справах людей похилого віку та надання соціальних послуг міністерства соціальної політики України Оксана Суліма, заступник директора департаменту захисту прав дітей та усиновлення начальника відділу соціального захисту дітей міністерства соціальної політики України Володимир Вовк, заступник директора департаменту державної соціальної допомогі сім'ям із дітьми та малозабезпеченим сім'ям міністерства соціальної політики України Надія Рязанова, начальник відділу державних програм, координації наукової діяльності та регіональних проблем соціального розвитку департаменту стратегічного планування та аналізу міністерства соціальної політики України Олена Ямкова.

У «круглому столі» взяли участь голова Тернопільської райдержадміністрації Олександр Похилій, голова Тернопільської районної ради Андрій Галайко, начальник управління соціального захисту населення Тернопільської РДА Сергій Мандзюк, директор територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Тернопільського району Надія Бойко, заступник директора Тернопільського обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Тетяна Четвертак, т. в. о. директора Тернопільського районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Надія Порада, начальник служби у справах дітей Тернопільської РДА Олександр Романцов, завідувач сектору у справах сім'ї, молоді та спорту Тернопільської РДА Василь Заторський, Байковецький сільський голова об'єднаної територіальної громади Анатолій Кулик, перший заступник Байковецького сільського голови Микола Дума, заступник Байковецького сільського голови Віктор Пулька, фахівці центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді і служби у справах дітей Байковецької сільської ради.

Розповідаючи про мету свого візиту у Байківці, начальник управління профілактики соціального сирітства міністерства соціальної політики України Ірина Пінчук на-

Актуальні питання соціальної роботи в умовах децентралізації обговорили на засіданні круглого столу в Байківцях у рамках робочої поїздки представників міністерства соціальної політики України та ЮНІСЕФ.

Начальник управління профілактики соціального сирітства міністерства соціальної політики України Ірина Пінчук, голова Тернопільської районної ради Андрій Галайко, Байковецький сільський голова об'єднаної територіальної громади Анатолій Кулик, директор центру СССДМ Оксана Яріш серед учасників зустрічі.

голосила, що делегація вже працює кілька місяців, вивчає стан соціальної роботи в державі, зокрема, співпрацю обласних, районних та новостворених структур територіальних громад, які займаються наданням соціальних послуг. Фахівців із міністерства цікавлять методи та підходи новостворених об'єднаних територіальних громад щодо комплексу соціальної роботи, їхні проблеми, можливі напрацювання.

Директор центру соціальних служб для дітей, сім'ї та молоді Байковецької сільської ради Оксана Яріш зазначила, що очолюваний нею центр і служба у справах дітей діють в Байковецькій об'єднаній громаді діють як юридичні особи. За короткий час укомплектовано штат досвідчених фахівців, напрацьовується база даних, надаються соціальні послуги. Структури займаються тією роботою, що і районні, але в межах об'єднаної громади. Проте новостворені служби не мають відповідних повноважень, для прикладу, розпорядження сільського

голови не беруться до уваги. Щоб прийняти рішення, потрібні узгодження з районними структурами. Справи, зокрема, вилучення дітей з сімей, в яких є загроза їх здоров'ю та життю, затягуються. «Бюрократизму не має бути місця там, де справа стосується дитини, — наголосила Оксана Яріш, — тому важливо розробити механізм успішної співпраці соціальних служб Тернопільському району та об'єднаних територіальних громад без зайвої паперової тяганини».

Начальник управління профілактики соціального сирітства міністерства соціальної політики України Ірина Пінчук повідомила, що кожна об'єднана громада має право створювати власну модель соціальної роботи, проте за обласними та районними структурами залишаються функції методичної роботи, інформаційне, консультативне та ресурсне забезпечення, проведення заходів щодо підвищення кваліфікації. За міськими та структурами об'єднаних територіальних гро-

мад залишається функція виявлення проблеми, оцінка потреб, щоб правильно призначити допомогу.

Під час зустрічі обговорено інші проблемні питання організації соціальної роботи в об'єднаних територіальних громадах, шляхи та методи роботи, можливі аспекти внесення змін у чинне законодавство з питань, які могли б підвищити рівень надання соціальних послуг жителям громади. За результатами засідання прийнято ряд рішень щодо визначення пріоритетності надання належного рівня допомоги населенню.

Після відвідин Байковецької об'єднаної територіальної громади у фахівців із міністерства соціальної політики України залишилося приємне враження. Ірина Пінчук зазначила, що саме Байковецька громада працює на випередження. Тут на першому місці залишається людина, її здоров'я, добробут. Звичайно, що в перехідних умовах працювати важче. Але не ми обираємо час, а він нас. Оцінку своєї роботи отримує кожен.

• Фотомить

• Трибуна депутата

28 травня ц. р. відбулася зустріч випускників Байковецької загальноосвітньої школи I-II ступенів 1996 року випуску. Після 20 років з часу закінчення школи випускники разом із класним керівником Оксаною Федорівною Румак зробили на пам'ять світлина, згадали шкільні роки, співали пісні. Наступного дня вони зібралися у церкві Святої Параскеви Сербської на святі літургію за здоров'я. У класі випускників Байковецької школи 1996 року склалися сімейні пари Андрія та Наталі Микитюк, Тараса і Оксани Башняк, Руслана і Оксани Нечай. Ігор Черномаз та Ігор Мозіль стали захисниками України в зоні проведення АТО.

• Людина і її справа

Квітковий рай Зеновії Зварун

Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ.
Фото автора.

Понад сім десятиків років тому Антуан де Сент-Екзюпері розповів світові зворушливу історію про Маленького Принца. Головний герой цієї казки пильно стереже троянду, яка для нього є символом чистоти і любові до ближнього. Квіти — постійні супутники людини. Вони ростуть на клумбах, цвітуть у кімнатних вазонах, розцвітають на вишиваних рушниках. Ними розмальовані стіни оселі, посуд.

Жителька села Курники Зеновія Зварун з дочкою Наталею і внуком Олегом у власному квітнику.

Квіти — це очі природи, окраса людського життя. Той, хто любить квіти, піклується про них, знає, що в рослин також є душа, адже вони дуже чутливі і вмійють віддано любити людину, яка не шкодує праці і часу, щоб за ними доглядати. У кожній, навіть найменшій квіточці захована скарбничка природи. Вони не лише звеселяють яскравими барвами, а й лікують своїми властивостями, допомагаючи зняти стрес. Дарувати квіти — означає передавати свою почуття, встановлювати духовну близькість.

Найбільше багатство України — ширі, гостинні люди і красива природа. Переконавшись в цьому можна, завітавши в село Байковецької об'єднаної громади. Кожне помешкання тут буває зеленню і барвистим цвітом. Милує

око квітник жительки села Курники Зеновії Зварун. Зеновія Михайлівна понад 30 років працювала в Лозівській сільській раді, сьогодні допомагає підтримувати чистоту і належний санітарний стан у фельдшерсько-акушерському пункті с. Курники. Жінка плакає свій квітник, в якому милують око нарциси, півонії, іриси. Ранньою весною зацвітають підсніжники, тюльпани, з серпня і до ранніх морозів цвіте гібіскус. Улітку щедро пахнуть розкішні троянди різних кольорів, фіолетові клематиси і білі лілії. Зеновія Зварун щороку підживлює своїх пелюсткових друзів.

Доглядати за квітами пані Зеновії допомагають чоловік Михайло, дочка Наталя з чоловіком Віталієм і сином Олегом. Окрім

квітів, жінка вирощує на грядці смачнотні овочі і соковиті кавуни.

— Спілкування з квітами приносить естетичну насолоду і душевний спокій, заряджає хорошим настроєм, — переконана Зеновія Михайлівна. — Любов до квітів передалася мені від мами. Курники — маленьке село, але затишне. Тут кожен упорядковує власну домівку, працює над благоустроєм території. За короткий проміжок часу існування Байковецької об'єднаної територіальної громади в нашому селі відремонтовано дорогу, встановлено вуличне освітлення. Це вдалося зробити завдяки старанням Байковецького сільського голови Анатолія Кулика, який дбає про село об'єднаної громади, як здібний господар наводить порядок у новоствореному квітнику.

• Sport news

Справи футбольні

Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ.

26 червня відбулися матчі 7 туру чемпіонату Тернопільського району з футболу. У першій лізі дубівецька “Говерла” здолала на виїзді команду Товстолагу з рахунком 4:2. Футболісти зі Шляхтинців перемогли опонентів із Дичкова — 3:1. Таким чином, Дубівці, набравши 11 очок, розташовуються на 5 сходинці турнірної таблиці, Шляхтинці з 7 заліковими балами — сьомі. Байковецький “Сокол”, перерававши в домашньому поєдинку

Велику Луку 6:4, закріпився на 8 місці в першій лізі. Завершилося перше коло чемпіонату серед команд другої ліги. Після половини дистанції ФК Стегниківці, які у звітному турі поступилися у виїзній зустрічі лідеру групи “А” — Гаям Шевченківським, — треті (11 очок). На п'яти Стегниківцям з 10 балами наступає колектив із Лозової, який має матч у запасі (з Драганівкою).

Богдан Ільків: “У будь-якій справі головне — результат”

Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ.
Фото автора.

Нещодавно півстолітній ювілей відзначив депутат Байковецької сільської ради Богдан Ільків. Сьогодні він — гість “Об'єднаної громади”.

— Богдане Володимировичу, розкажіть, будь ласка, про себе.

— Я народився 16 червня 1966 року в Дубівцях. Серед п'яти дітей у сім'ї був третім. Закінчив восьмирічну школу в рідному селі і десятирічку в Доброводах Збарзького району. Військову службу проходив в інженерно-технічних військах в Уссурійську Приморського краю на кордоні з Японією. В 1987 році здобув фах інженера газового господарства у Львівському житлово-комунальному технікумі. За направленням працював у Великобурківському заводоуправлінні будівельних матеріалів. Моя дружина Галина, з якою я у подружньому житті близько тридцяти років, викладає фізику в Дубівській загальноосвітній школі. Дочка Зоряна працює у Швеції, син Денис навчається на стоматолога в Тернопільському державному медичному університеті імені Івана Горбачевського.

— Свого часу Ви виступали за футбольну команду села Дубівці. Знаю, що і сьогодні продовжуєте активно займатися спортом, підтримуєте атлетичну форму.

— Так, у футбол за Дубівці я грав 30 років разом зі своїми братами Ярославом, Володимиром та Олегом. Уперше в чемпіонаті району вийшов на поле у восьмому класі. Деякий час виступав на обласному рівні. З часів незалежної України дубівецькі футболісти завжди були в когорті найсильніших, здобували призові місця. Сьогодні займаюся хокеєм, відвіую тренування в торговельно-розважальному центрі “Подільці”. Створили команду Тернопільського району, яка декілька років тому взяла участь у хокейній першості міста Тернополя. Кістяк колективу складають 9 дубівецьких спортсменів, серед яких один із моїх братів-близнюків Володимир і перший заступник Байковецького сільського голови Микола Дума. Намагаюся постійно перебувати в тонусі. Цьому сприяють неймовірно красиві краєвиди в Дубівцях. Зранку біжу до джерела біля трьох пагорбів, яке було впорядковане шість років тому спільними зусиллями активних мешканців села. У перспективі хочемо облаштувати в цьому місці зону відпочинку. Взимку катаюся тут на лижах. Лише завдяки наполегливості і непохитній вірі в себе можна досягти результату. І не лише в спорті.

— Досвід депутата для Вас перший?

— Ні. Попередні дві каденції я був депутатом Дубівецької сільської ради, тому мені легко працюється з першим заступником Байковецького сільського голови Миколою Думою, який тривалий час був Дубівецьким сільським головою. Торік восени мене обрали депутатом в одномандатному виборчому окрузі №22 села Дубівці (вулиці Урожайна, Млинецька, Шевченка і Хмельницького). Крім мене, в Байковецькій сільській раді об'єднаної територіальної громади інтереси Дубівців представляють Тарас Уніят і Лариса Лучкевич. Я входжу до складу постійної депутатської комісії з питань житлово-комунального господарства, комунальної власності, промисловості, підприємництва і сфери послуг, головою якої є Ігор Лагіш. Дубівчани прагнуть змін, наполегливо працюють на благо об'єднаної громади. Завдання депутата — допомагати їм у цьому,

Депутат Байковецької сільської ради об'єднаної територіальної громади Богдан Ільків.

організувати, пояснити незрозумілі моменти. У будь-якій справі головне — результат. Як підприємець, переконаю колег сумлінно сплачувати податки, адже більшість цих коштів залишається в громаді і буде використана на її розвиток.

— Мабуть, після створення Байковецької об'єднаної громади депутатам стало складніше працювати — нові виклики, новий рівень відповідальності...

— Працювати стало цікавіше. Навіть скептики на прикладі Байковецької об'єднаної територіальної громади переконалися в ефективності об'єднання. Багато є нового, іноді законодавчо не врегульованого, однак за бажання спільними зусиллями можна здолати будь-які труднощі. В цьому процесі багато залежить від очільника громади. Байковецький сільський голова Анатолій Кулик — справжній керівник. Він добре орієнтується у всіх питаннях, вирішує складні проблеми. Багато хто дорікає, мовляв, це завдяки ТзОВ “СЕ Борднетце-Україна”, яке суттєво наповнює бюджет громади. Проте варто розуміти, що для цього перш за все необхідно створити платформу для розвитку бізнесу, забезпечити належні умови, переконати інвестора. З часу об'єднання з Байківцями в Дубівцях почав курсувати автобусний маршрут регулярних перевезень “Дубівці-Байківці”, відкрито достільний навчальний заклад, встановлено дитячі майданчики, замінено старі вікна на металопластикові у фельдшерсько-акушерському пункті, школі, дитячому садку, освітлено всі вулиці, відремонтовано дороги. Самостійно нам навряд чи би це вдалося зробити.

— Богдане Володимировичу, які ще питання в Дубівцях потребують вирішення?

— Торік у Дубівцях упав рівень води в криницях. Було б добре, якби в кожному селі Байковецької об'єднаної громади був невеликий ставок. Водойми можна створити в руслі головної водної артерії нашої громади — річки Гніздечної. Таким чином можна підняти рівень ґрунтових вод і забезпечити відпочинок людей.

— І на завершення: як проведете вільний час?

— Коли випадає вільна хвилина, люблю рибалити. Влітку по можливості відпочиваємо з сім'єю, друзями на Дністрі. Відвіую домашні матчі дубівецької футбольної команди, іноді — виїзні. Люблю слухати музику (надаю перевагу українським виконавцям), переглядати змістовні фільми. Зараз стежу за матчами Євро-2016. Відсутність характеру і самовіддачі на футбольному полі неприємно здивували українські збірники, які найшвидше серед 24 команд залишили турнір. Натомість здивували збірні маленьких країн — Уельсу та Ісландії. Ісландія в 1/8 фіналу несподівано переграла “родоначальників футболу” — англійців. Вони показали, як треба боротися, незважаючи ні на що. Саме ці команди хочеться бачити у фіналі (посміхається — ред.).

40-ий турнір пам'яті Василя Гоцька

Соломія ДМИТРИЄВСЬКА.
Фото автора.

Сорок років поспіль на стадіоні села Лозова відбуваються змагання з міні-футболу на кубок Василя Гоцька. Цей футбольний турнір збирає не лише лозівчан, але й жителів навколишніх сіл. Перш ніж розпочати спортивне дійство, капітанам дорослих і молодіжних команд надали право підняти синьо-жовтий стяг під звуки Державного Гімну України.

— Не віриться, що з часу перших змагань пройшло сорок років, — зазначив один із засновників турніру Антон Костик. — Василь Гоцько уродженець села Лозова. У 1970-их роках він разом зі своїми рідними братами Мирном, Петром, Дмитром та Іваном створили футбольну команду, яка перемогла на різних турнірах. Граючим тренером цієї команди став Василь Гоцько. Крім цього, він займався важкою атлетикою, після завершення кар'єри штангіста почав активно грати у футбол. У 1977 році Василь Гоцько вперше організував турнір із міні-футболу “Кубок Лозови”, який щороку проводиться в останню неділю червня. 13 серпня 1987 року Василь загинув у ДТП. З того часу кубок носить його ім'я.

Бойового духу спортсменам побажали Байковецький сільський голова об'єднаної територіальної громади Анатолій Кулик, директор СТОВ “Дружба” Наталя Янкевич, ветеран лозівського

футболу Ігор Романишин, в. о. старости с. Лозова Володимир Гуль, суддя турніру Сергій Поворозник.

Цього року вперше відбувся турнір між юнацькими командами Байковецької об'єднаної територіальної громади. Тепла сонячна погода збирала чимало людей на сільському стадіоні. Футбольне поле було розділене на дві частини. На одній частині грали старші, на іншій — молодші. Першими змагання розпочали команди “Джерело” (капітан — Юрій Гуль) та “Юність” (капітан — Іван Шуль). Поєдинок закінчився з рахунком 0:0. Запеклою вийшла боротьба за іменний кубок між старшими командами “Джерело”, “Дизель”, “Урожай”, “Колос”, “Юність” і “Набережна”. Молодших команд було чотири — зі Стегниківців, Байківців-Шляхтинців і дві команди Лозівського оздоровчо-спортивного клубу “Бескиди” (старший і молодший склади).

Після матчів відбулося нагородження команд-учасників футбольного турніру. Нагородити спортсменам вручали Байковецький сільський голова Анатолій Кулик, його заступник із гуманітарних питань Віктор Пулька, директора СТОВ “Дружба” Наталя Янкевич, учитель фізики НВК “Лозівська ЗОШ І-ІІІ ст.-ДНЗ” Михайло Шемеля, оголошував результати вчитель фізичної культури Лозівської школи Микола Кітчак. У загальнокомандному заліку перше місце здобула команда “Урожай” (капітан — Сергій Янкевич). Перемогу команда присвятила своєму товаришу, партнеру по команді Максиму Гараку, який

Байковецький сільський голова Анатолій Кулик нагородив переможців турніру на кубок Василя Гоцька кубками, медалями та іменними футболками.

трагічно загинув у квітні цього року. На другу сходинку п'єдесталу піднялася команда “Дизель” (капітан — Тарас Льошка), яка продемонструвала високі спортивні результати. Третє місце вибороли гравці команди “Джерело” (капітан — Юрій Гуль). Четверте місце в турнірній таблиці посіли учасники команди “Набережна” (капітан — Андрій Шпиліур), на п'ятій сходинці — команда “Юність” (капітан

— Іван Шуль), шоста позиція — у команди “Колос” (капітан — Іван Марущак). Переможці отримали кубки, медалі, іменні футболки. Байковецький сільський голова Анатолій Кулик подарував футболістам газонкосарку від фірмового салону техніки і дві сітки для футбольних воріт. У номінації “Найкращий воротар” відзначили голкіпера команди “Дизель” Володимира Льошку. Кращим гравцем було обрано учасника команди “Урожай” Андрія Гоцька, кращим бомбардиром став футболіст “Дизеля” Степан Цап. Найкрасивіший гол забив Михайло Круцько з команди “Дизель”.

Серед молодших спортсменів перемогу здобула лозівська команда “Бескиди” (старший склад). Друге місце у стегниківських спортсменів, третю сходинку посіли “Бескиди” (молодший склад), четверту — команда Байківців-Шляхтинців. Кращим гравцем серед юніорів визнали Олега Лиського зі Стегниківців. Віталій Крета з Лозови став найкращим бомбардиром, кращим воротарем — Арсен Рибка зі Стегниківців, кращий гол забив Максим Рудий. Команди отримали медалі, кубки, тенісні ракетки, м'ячі, футбольні щитки, кухлики з ювілейною емблемою турніру. Родичі Василя Гоцька, які приїхали на змагання з Німеччини і різних куточків України, отримали пам'ятні призи і ювілейні футболки. Мирон Гоцько за заслуги в розвитку лозівського футболу подарував “Золоту” бутсу з шотландським віскі Михайлу Шемелі. Лозівський оздоровчо-спортивний клуб “Бескиди” нагородив подяками Анатолія Кулика, Наталя Янкевич і Володимира Гуля. Громада села Лозова висловлює вдячність Байковецькому сільському голові Анатолію Кулику, магазину “ОтоМото”, директору СТОВ “Дружба” Наталі Янкевич, Сергію Янкевичу, приватному підприємцю Володимиру Малавському за допомогу у проведенні спортивного свята.

Щороку футбольний турнір імені Василя Гоцька відвідує його син Василь — лідер музичного гурту “Холодне Сонце”. Цьогоріч він не приїхав, оскільки його спіткала важка недуга серця. Чоловік потребує складної операції і тривалої реабілітації. Учасники турніру зробили пожертву на лікування Василя.

Кошти можна перерахувати на рахунок:
5168 7427 0023 0026 карта Приват УАН
5168 7427 0023 0216 карта Приват USD
Гоцько Василь Васильович

Організатори та учасники 40-го турніру з міні-футболу на кубок імені Василя Гоцька на стадіоні села Лозова.

Переможець турніру з міні-футболу пам'яті Василя Гоцька — команда “Урожай” з директором СТОВ “Дружба” Наталією Янкевич (зліва).

• Вітаємо!

Вітаємо з днем народження секретаря Байківської сільської ради Юлію Романівну ТУРЧМАНОВИЧ.

Хай ладиться скрізь:

на роботі, в родині,
Щоб радісний настрій у серці не згас,
Все світле і гарне, що треба людині,
Нехай неодмінно приходить весь час!
Хай щастя приходить і летиться рікою,
Хай горе обходить завжди стороною,
Хай доля дарує довгі літа,
А в серці завжди хай живе доброта!

З повагою — колектив Байковецької сільської ради, депутатський корпус, виконком.

Щиро вітаємо з 8-им роком Павлика КОЗОДАЄВА з села Стегниківці. Бажаємо міцного здоров'я, щастя, прихильної долі.

Рости, малю, веселим і здоровим,

Літай у снах на кульках кольорових,
Радісних усмішок, квіточок гарненьких,
Вогника і зіроньки у очах ясненьких.
Метеликів у полі, яблукоч в садочку,
Щастячка великого у жемруно куточку.

З любов'ю — хресний тато Святослав Карман з дружиною Оксаною, дітьми Дениском і Даринкою.

Від усього серця вітаємо з днем народження люблячу дружину, маму, бабусю Галину ЯРОСЛАВІВНУ ПАШКАРЧУК із с. Байківці.

Нехай Ваш цвіт повік не обліта,
Нехай струна співає, а не рветься,
І доля не скупиться на літа,
Хай Божа благодать панує в серці.

З любов'ю і повагою — чоловік Роман, дочки Зоряна та Леся з сім'ями, онуки ід.

Вітаємо з днем народження сторожа-опалювальника Байковецької сільської ради Василя ІВАНОВИЧА ПИЛИП'ЮКА.

Бажаємо миру і світлої долі,
Запалу, енергії, сили доволі,
Творчого вогнику, віри й наснаги,
Щедрості серця, людської поваги.
На довгих стежках життєвої ниви
Будьте здорові й щасливі.

З повагою — колектив Байковецької сільської ради, депутатський корпус, виконком.

Вітаємо з 50-річчям жителю с. Шляхтинці Лесю ДМИТРІВНУ ЛИТВИН.

Хай Бог Вам посила добро і щастя,

Міцне здоров'я, море благ земних,
А щедрі дні, мов рушники квітчасті,
Нехай ще довго стеляться до ніг.

З любов'ю — мама Ірина, чоловік Ярослав, син Віталій, дочка Оксана, зять Ігор, брат Ігор з сім'єю, брат Роман з сім'єю.

• Оголошення

Байковецька сільська рада інформує, що з 1 липня 2016 року вступає в дію нова нормативно-грошова оцінка земель села Байківці Байковецької сільської ради Тернопільського району Тернопільської області.

• Ми — українці

• Наші діти

На сцені будинку культури с. Лозова — народний аматорський хор с. Шляхтинці (художній керівник Степан Матковський, концертмейстер Олег Турчин).

Конституція — право на свободу

Соломія ДМИТРИЄВСЬКА.
Фото автора.

З нагоди 20-ої річниці Конституції України в Лозівському будинку культури відбувся урочистий концерт "Конституція — право на свободу" за участю мистецьких колективів Байковецької об'єднаної територіальної громади.

Передвісниками сучасної Конституції України, прийнятої в ніч із 27 на 28 червня 1996 року, можна вважати збірник законів "Руська Правда" часів Ярослава Мудрого, Конституцію Пилипа Орлика 1710 року, "Статут про державний устрій та вольності УНР" 1918 року, Конституцію УРСР, Декларацію про державний суверенітет України.

Зі щемом у серці звучав Державний Гімн України у виконанні народного аматорського хору се-

ла Шляхтинці (художній керівник — Степан Матковський). Шляхтинський хорвий колектив виконав пісні "Встань, козацька славо", "Єднаймося, любя родину" і "Де вітер землю голубить". Юні солістки з Шляхтинців заспівали "Добрий день, матусю Україно", "Скоро канікули". На сцені Лозівського будинку культури виступив дитячий вокальний ансамбль "Божий Дар" БК с. Лозова (керівник — Інна Дозорцева). Вокальну і акторську майстерність продемонстрував народний аматорський фольклорно-обрядовий колектив "Горлиця" БК с. Лозова (керівник — Дарія Ткач).

Українські пісні глядачам подарували жіночий вокальний ансамбль "Байківчанка" (керівник — Павло Баган), дитячий вокальний ансамбль "Сонечко" БК с. Байківці (керівник — Марія Вацик), солістка БК с. Байківці Яна Гетьман. Народний аматорський хореографічний колектив

"Глорія Бай" БК с. Байківці (керівник — Лілія Вельган) представив танцювальні композиції "Гопак", "Вітанья з Байківців" і "Полька". У виконанні жіночого дуету із села Стегниківці лунала пісня "Над землею тумани". У концертній програмі з пісненими номерами активну участь взяли жителі села Курники. Михайло Савицький декламував вірш "Скорботна Україна". Не залишили нікого байдужими пісні "Тече вода" і "Одна калина" у виконанні Катерини Думи і Світлани Ткачук із Дубівців.

— Ми гідні того, аби Україна була могутньою і сильною державою, — сказав Байковецький сільський голова об'єднаної територіальної громади Анатолій Кулик, звертаючись до учасників і гостей заходу. — Треба зберегти мир в Україні, почати по-новому будувати стосунки між сходом і заходом, для того, щоб українці були єдиною, дружною сім'єю.

• Дозвілля

Ігор Савицький, Денис Лех, Сашко Савицький, Віталій Крись та Олег Тичинський на дитячому майданчику в селі Курники.

Фото Галини ЮРСИ.

Такі чудові літні канікули

Соломія ДМИТРИЄВСЬКА.

Швидко промайнули двадцять днів у Лозівському пришкільному відпочинковому таборі з денним перебуванням "Дзвіночок", які запам'ятаються діткам веселими конкурсами, цікавими розважальними програмами і спільними екскурсійними поїздками. 17 червня з нагоди закриття цьогорічного табору в кабінеті інформатики Лозівської школи, прикрашеному барвистими повітряними кульками і різнокольоровими бантиками, відбувалася урочиста лінійка. Учні і вчителі одягнули вишиванки. У заході взяли участь заступник Байковецького сільського голови Віктор Пулька, начальник соціальної роботи центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Байковецької сільської ради Надія Прийдун, соціальні працівники Байковецької сільської ради Оксана Могильська і Галина Дума.

Учасниками табору стали 34 дітини Байковецької об'єднаної територіальної громади, серед яких 11 — з багатодітних сімей, 3 дітей учасників АТО, 3 — з малозабезпечених сімей, 2 — діти ліквідаторів наслідків аварії на Чорнобильській АЕС і 15 представників обдарованої молоді. Школярів поділили на два загони — "Веселка" на чолі з вихователями Тетяною Заполух і Максимом Черкасом та "Усмішка" під керівництвом вихователів Наталі Прус і Людмили Ричиць-

Вихованці Лозівського пришкільного відпочинково-оздоровчого табору біля Джурицького водоспаду в с. Нирків Заліщицького району з педагогами.

кої. Кожен день відпочинку був особливим і незабутнім, насиченим яскравими враженнями і позитивними емоціями. Культурно-оздоровчий відпочинок для дітей організували заступник начальника табору, педагог-організатор Людмила Клімів, старший вихователь, учитель математики Олена Бучок, вихователі — вчитель початкових класів Людмила Ричицька, вчитель іноземної мови Наталія Прус, учитель інформатики Максим Черкас, вихователь групи

продовженого дня Тетяна Заполух, учитель музичного мистецтва Світлана Ягнійчук, медсестра Ірина Пастернак, технічний працівник Оксана Крет, інженер із техніки безпеки Оксана Ковалик і кухар Оксана Ратушняк. Вони провели для школярів День здоров'я, екскурсійний день, День журналіста, День талантів, День народної казки, День народних традицій та звичаїв, День миру, День ввічливості, День квітів, День державності, День дружби, День духовності. Найбільше запам'яталася поїздка на

Борщівщину, в село Кривче, яку оплатила Байковецька сільська рада.

Ведучі урочистостей з нагоди завершення цьогорічного табір-ного сезону — учень Байковецької школи Володимир Башняк і учениця Стегниківської ЗОШ І-ІІ ступенів Катерина Чорна продемонстрували відеоролик про табірне життя, який підготувала старший вихователь Олена Бучок. Вихованці табору у віршах висловили подяку своїм наставникам. З їхніх уст лунали пісні "Канікули", "Червона рута" та

"Україна — це ти". Вчитель музики Світлана Ягнійчук запропонувала руханку "Palchipo rio", викликавши безмежну радість дітей.

Заступник Байковецького сільського голови з гуманітарних питань Віктор Пулька, звертаючись до присутніх, зазначив, що цьогоріч пришкільний відпочинковий табір "Дзвіночок" Байковецької об'єднаної територіальної громади — експериментальний. Врахувавши всі плюси і мінуси, наступного року планується вдосконалення системи літнього оздоровлення школярів з метою залучення до відпочинку більшої кількості дітей. Віктор Пулька разом із начальником Лозівського пришкільного табору Марією Процик вручив школярям учнівські щоденники та грамоти у номінаціях "Міс та містер "Загадковість", "Упевненість", "Грація", "Вишуканість", "Елегантність", "Усмішка", "Дітчина, хлопець — "енерджайзер".

Директор НВК "Лозівська ЗОШ І-ІІІ ст.-ДНЗ" Ганна Чаповська, заступник директора Лозівської школи з виховної роботи Марія Процик висловили вдячність Байковецькому сільському голові об'єднаної територіальної громади Анатолію Кулику, його заступнику з гуманітарних питань Віктору Пульці, директору центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Байковецької сільської ради Оксані Яріш, без яких програма табору не була б такою яскравою та насиченою. Дітки гарно відпочили і з користю провели час. На цьому їхній відпочинок не закінчується, адже попереду ще багато днів літніх канікул.

“Встаньте, хто співав!”

До 80-річчя народного артиста України Володимира Ячмінського

Народний артист України
Володимир Ячмінський.

Валентина СЕМЕНЯК.

У 2010 році мені пощастило взяти участь в одному цікавому концерті разом з відомим тернопільським актором, народним артистом України Володимиром Дмитровичем Ячмінським. Спробуємо зануритись у той незвичний простір тогочасся. Отже, Індія. Поспішаємо на... репетицію. Готуємо концерт. У репертуарі різдвяні колядки, народні та сучасні українські пісні. Представляємо культуру і пісенні традиції нашої країни.

Серед нас тернополяни, львів'яни, кияни, дніпропетровці, луганці, харків'яни, одна жінка (лікар за фахом) із Вінниці, згодом приєдналась невеличка група канадійських українців. Бо коли над територією ашраму “Прашанті Нілаям” (переклад із санскриту — територія найвищого спокою), де ми зупинились, лінуло у нашому виконанні могутнє і величне “Боже, великий, єдиний, нам Україну храни...”, то до нас немов маленькі потічки до великої ріки “стікались” люди, у яких українське коріння. Володимир Ячмінський був нашою візитівкою. Коли він робив вступ: “Владико Неба і Землі!” (із “Запорожця за Дунаєм”), то птахи, які обліплювали верхівки пальм, похололи зіймалися із насиджених місць і галасливо кружляли над оксамитовою поляною, де в нас щодня відбувались репетиції.

Ячмінський уособлював собою енергетичний стовп: якою б не була ситуація (а під час тієї пам'ятної мандрівки траплялось всяке), завжди залишався у доброму гуморі. Його непередбачені, але такі потрібні жарти, завжди були доречними і в тему, все одно, що духовна “анестезія”. Часу на спілкування чи інтерв'ю практично і реально не було жодного разу, бо все кудись треба було бігти: репетиції, концерти, даршани, медитації, трохи екскурсій, цікаві зустрічі і лекції про будову Всесвіту і істинне призначення людини в ньому тощо — забирали весь вільний час. А якщо врахувати, що температура “за бортом”, себто на

вулиці, була плюс тридцять п'ять і більше, то можете собі уявити...

Найбільше діставалось жіночій половині, бо коли півдня перебувавеш в українському строї (особливо плахта!), то з тебе сходять “сьомі поти”. Втім, це дало для деякого чудові результати: люди схудли хто на п'ять, хто на шість, а хто й на десять кілограмів. Отож, моя розмова з Володимиром Дмитровичем Ячмінським — це як довго збиране, нанизане індійське намисто із коштовними камінцями: одного дня випадкового діалогу, наступного — ще одна миттєва зустріч. Іншого разу пощастило супроводжувати його до аюрведичного лікаря-масажиста, оскільки він не знав дороги. Поки місто ще зовсім не прокинулось, бо було ще дуже рано, ми прямували міською вуличкою вже відомого у всьому світі Путтапарті, куди сьогодні іде люд зі всієї планети. Вздовж вулички сидять індуси і нанізують на нитку великі квіткові гірлянди. Це їхній щоденний заробіток.

Тим часом Дмитрович, як його тут шанобливо і по-родинному всі називають, розповідає мені свою історію:

— Я виступав за молодіжну збірну України з футболу (від Львова). Якими лише видами спорту не займався, мене вистачало скрізь. Брав участь у художній самодіяльності. Думав, що буду спортсменом, але ж гени! Моя мама, Катерина Давидівна Євдокимова, в минулому харківська співачка “Будинку співів”, бачила мене лише артистом. Вона була готова на все, аби втілити в життя свою мрію. Через її материнську жертвність ми мали з нею одну веселу пригоду. Яюсь у Львові гастролював театр імені Єрмолової. Прибігла моя мама і ще з порогу каже:

— Ходімо, я домовилась з директором, тебе приймуть, тільки щось прочитаеш йому.

Прийшли ми. Нас зустрів солідно одягнений чоловік:

— Хотите быть артистом? Что будете читать?

Я прочитав монолог Арбеніна з “Маскараду”. Прочитав як умів. Він мене уважно слухав, а потім почав відмовляти:

— Напрасно вы хотите в Москву, там негде жить. У вас прекрасная студия Заньковецкой, пойдите туда.

А мені вже було все одно куди, аби в артисти. А вже мама так хотіла! І я ніколи того не забуду — мама дала тому чоловікові три карбованці. Тоді це були великі гроші. Але найтрагічніше було не це. Згодом з'ясувалось, що той чоловік був зовсім не директор, а... завгосп театру.

Після почутого ми сміємось так, що на нас оглядаються перехожі. А Володимир Дмитрович продовжує:

— Яюсь наш вчитель історії на прізвище Бар запізнився на урок. А я із своїм другом Сашком Тюріновим (він грав за львівські “Карпати”) почали дуетом співати “Стрілася у полі”. Та так дзвінок-дзвінок! Коли це забігає наш вчитель:

— Хто співав?
— Мовчимо.
— Встаньте, хто співав!
— Я — кажу, — співав.
— Після уроків до мене.

Чесно зізнаюсь: ніколи нічого не боявся. Підійшов я після уроків до нього, а в ногах дрижака.

І раптом чую таке:
— Хочете в театрі працювати?
— Мама вже водила мене до театру, — кажу йому.
— До якого? До москальського? То хочете, чи ні?

Так з допомогою цього вчителя я став приватно брати уроки співу у Львові в колишнього артиста імператорського театру Митрофана Герогійовича Широкова. Згодом були екзамени. Біля дверей стоять нікому ще не відомі Богдан Ступка, Наталя Лотоцька, перешіптуються. Хочу додатки, що мій малий зріст завжди мене пригнічував. Я одягнув довгий плащ, вишиту сорочку, питаю в них:

— Ячмінського ще не викликали?

Я вже тут, біля дверей экзаменаторської, грав роль такого собі простака. Згодом викликали і мене. Прочитав байку Олійника “Поросся”. Далі взявся за монолог сліпого Іваса з п'єси Сірчана “Родина Щіткарів”. Але виконував роль із заплученими очима. Від того змінився голос, у ньому ніби метал з'явився. Члени комісії переглянулися між собою:

— Що у вас з голосом? Читайте, будь ласка, з відкритими очима. Розплющую очі, підбігаю до вікна (а вікна там були височезні), шарпаю, намагаюсь відкрити (це я так в роль увійшов):

— Відчиніть вікно, я чую Марсельезу!

Органіка всім сподобалась, а от голос знову — ні.

— Може, ви співаєте? — запитали мене.

Ася Володимирівна (була тоді

така сильна піаністка) запитала мене, що я хочу заспівати.

— Хотел бы в единое слово — романс Чайковского, — сказав я з відчуттям професіонала. — Тональність соль-мінор.

І як заспівав! Голос дзвінкий, високий, з почуттям тягну, тягну... Ася Володимирівна — пасажи, пасажи... В комісії всі аж застигли від здивування. Був там і диригент:

— Як, ви йдете в драмтеатр? Вам треба йти в камерний хор! Так я і вступив у театральну студію. Взяв свій макінтош, виходжу.

Богдан Ступка глянув на мене:

— Я ще таких не видів.
— Володимире Дмитровичу, — питаю, — як змусити себе заплакати на замовлення?

Артист загадково усміхається:

— Засобів є багато: можна технічно плакати, можна з допомогою асоціацій, можна професійно і сильно переїнятися цим відчуттям, зрештою — повірити. Ця віра викликає плач, емоції. Якщо плач не виходить, це вже актору дзвінок, попередження. Яюсь ми були на гастролях у Новосибірську. Заходять до мене в гримерну Ярослав Геляс і каже: “Зберися, добре грай, буде онука Кропивницького”. А ми грали якраз “Дай серцю волю, заведе в неволю”. Коли це стукає хтось у двері. Заходить сама онука Кропивницького — Наталя Сонячева: “Я хочу подивитись на вас живого, що роль завжди грав дід, а я ніколи не бачила діда. Дивитимусь уважно, і ви ж не підведіть, буде багато знайомих”. Я дуже переїнявся цим почуттям, адже я представляв усю Україну! І ось я на сцені. Я вже не я, а Іван Непокритий. Проводи в солдати, я йду на 25 років служити замість Семена. Я так переїнявся в ту мить, що ледве стримував свої емоції. Це було щось неймовірне, оркестранти не могли грати. Онука Наталя ридала! Я відчув, що спізнав вершину мистецтва. Але на другий день, чим більше я хотів повторитись, тим більше мені не вдалось. Чому? Сьогодні я вже знаю чому. Я налаштував себе на відчуття, які були первинними, та й онуки вже не було в залі. А ті первинні відчуття були неймовірними. Така висота

може бути лише один раз у житті.

Одного разу ми смакували “масала ті” (правдивий індійський чай з молоком та перчинкою). Це все одно, що для українців борщ або вареники.

Дмитрович при цьому жартує:

— Мабуть ті, що п'ють такий чай, завжди кажуть тільки правду і нічого окрім правди. Одного разу їду до театру, а скрізь же у нас там знаки висять, не проїхати, а тут ще й зупиняє мене автоінспектор навпроти банку. “Ви куди?” — запитує.

— В театр, на роботу, — відповідаю йому.

— Ви що, там працюєте?
— Так.
— І ким же?
— Я артист.

— Ми всі артисти, — таки не повірив інспектор. — А чим доведете? Посвідчення хоч маєте?

— Поїхали в театр, якщо не вірите.

— А ви докажіть, що ви артист.

На майданчику було повно людей, я став і як заспівав на повний голос “Гомін, гомін по діброві”. Автоінспектор аж отетерів, як почув, видно не чекав такого повороту: — Та тихіше, тихіше, люди кругом, — перелякано шепоче до мене. — Я вам вже вірю...

Молоді люди, які були в нашій групі, були здивованими, коли почули, що Володимир Дмитрович Ячмінський знімався у художніх фільмах “Чортова дюжина”, “Прошайте, фараони”, “Ответная мера”, “За сучим велінням”, “Дай серцю волю...”, “Мартин Боруля”, “Вершник”, “Камінний господар” (з Богданом Ступкою). Коли ми були в Індії, актор нікому не обмовився, що в Україні (на той момент) його обрали “Людиною року”.

Яюсь пощастило побувати на прем'єрному показі вистави “Як повернути чоловіка”. Коли на сцену вибіг (бо такий вибіг!) народний артист України Ячмінський, в залі всі почали аплодувати. І я зрозуміла просту істину: віддаючи всього себе через своїх сценічних героїв глядачеві, отримуєш щирий і світлий енергетичний потік любові, яка летиться із серця. Ячмінський з тих, хто інакше й не вміє.

Народний артист України Володимир Ячмінський (в центрі)
з колективом з України під час поїздки в Індію, 2010 рік.

• Читач — газета

Привіт, однокласники!

Дорога редакціє газети “Подільське слово”! Пишу до Вас із таким проханням. Цього року минає 25 років, як ми закінчили Баворівську середню школу в 1991 році. Після випускного розійшлися — хто куди. За цей час у нас не було зустрічі випускників. Багато наших однокласників за кордоном. Уже померли деякі наші любі вчителі. Але все одно хочеться через вашу газету поздоровити вчителів, які ще працюють або на заслуженому відпочинку, подякувати їм за науку, за теплоту сердець, за терпіння, за все хороше, чого вони нас навчили. Ми вже всі батьки і розуміємо тепер, скільки їм потрібно було сил і нервів, терпіння. Ми, звичайно, були і неслухняними, просимо у вас за це пробачення.

Кланяємось низько до ніг і дякуємо за все.

Наш директор школи — Микола Степанович Костик, завуч — Ніна Григорівна Коваленко, класний керівник — Євгенія Іванівна Муляр, наші любі вчителі — Люба Василівна Федішин, Ольга Іванівна Вовк, Ольга Дмитрівна Костик, Ірина Володимирівна Романюк, Марія Василівна Грицак, Марія Василівна Сушко, Іван Пилипович Вергелес, Марія Зеновіївна Франків, Ярослава Іванівна Микула, Петро Петрович Уніят, Адам Михайлович Галицький, Ніна Григорівна Гуля.

Наша повага до пам'яті вчителів,

які не дожили до сьогоднішнього дня: Михайла Миколайовича Вовка, Ярослава Петровича Рафальського, Василя Олексійовича Гордія.

Ми — однокласники: Ганна Скочеляс з с. Застав'я, Оксана Савич з с. Дичків, Світлана Гребенюк з с. Прошова, Ірина Дацик з с. Козівка, Ганна Комар з с. Великі Гаї, Тарас Олійник з с. Товстолуг, Люба Богун з с. Застінка, Оксана Кухар з с. Красівка, Василь Луцишин з с. Смолянка, Богданна Гайдук з с. Товстолуг, Микола Дроздовський з с. Гривбець, Іванна Ковальська з с. Застінка, Ірина Ониська з с. Баворів,

Надія Антонюк з с. Смолянка, Люба Чабак з с. Застав'я, Йосип Миришак з с. Застав'я, Оксана Желіщак з с. Великі Гаї, Ігор Панькевич з с. Застінка, Люба Піць з с. Товстолуг, Ірина Польна з с. Дичків, Тетяна Мричко з с. Смолянка, Оксана Мричко з с. Баворів, Дмитро Дерлиця з с. Застав'я, Людмила Базиліук з с. Теофілівка, Ігор Масний з с. Великі Гаї, Ольга Чорна з с. Великі Гаї, Олег Боднарський з с. Великі Гаї, Марія Литвин з с. Товстолуг, Любомир Вальків з с. Козівка, Наталя Мудра з с. Великі Гаї, Степан Осадчук з с. Товстолуг, Зоряна Федьків з с. Застінка,

Андрій Пелишок з с. Застав'я, Надія Семенюк з с. Смолянка, Іванна Дорош з с. Смолянка, Оксана Савка з с. Прошова, Валентина Труш з с. Товстолуг, Василь Башняк з с. Козівка, Михайло Жила з с. Баворів, Андрій Сопельник з с. Скоморохи.

Дорога редакціє! Надрукуйте, будь-ласка, цього листа. Нехай і педагогам, і випускникам буде приємно, що їх пам'ятають і люблять. Я живу і працюю в с. Козівка продавцем в магазині “ТЕКО”. Постійно читаю Вашу газету. Була депутатом Тернопільської районної ради в 1998-2002 рр.

З повагою — Ірина Мазурчак-Дацик, с. Козівка Тернопільського району.

• Родина

• Повтори

У дитячому будинку сімейного типу в с. Соборне Тернопільського району: отець Іван Гавліч, його дружина Ольга (зліва) з дітьми та директором Чернелево-Руської ЗОШ І ст.-дитячого садка Світланою Гоч.

Поспішаймо творити добро

Валентина ШТАНГЕЙ.

Несподіваний і, головне, вкрай необхідний подарунок напередодні свята Трійці отримала багатодітна сім'я великої родини священника Івана Гавліча та його дружини Ольги, а саме — добротну нову пральну машинку. У селі Соборному (тоді ще Жовтнево-

му) у Тернопільському районі це був перший і поки що дитячий будинок сімейного типу. Тут знайшли притулок п'ятеро дітей, які швидко зріднилися з рідними дітьми родини Гавлічів. Добру справу для цієї родини вирішили зробити декілька сімей, які мешкають у Тернопільському районі та Тернополі. До них приєдна-

лась також Сарміте Баумане, яка живе в Латвії і дуже вболіває за Україну. До слова, сім'я Гавліч надзвичайно дружна і працює. А що це саме так, можна побачити на цих світлинах: акуратно доглянуте подвір'я, на якому власноруч створене і викладене камінчиками невеличке озерце, розкішні трояндові кущі.

• Невгадана історія

Дівчата, кохайте українців!

Галина ЮРСА — ТРР "Джерело".

Ця історія зі щасливим закінченням сталася в одному із сіл Тернопілля. Вигадано у ній лише імена головних героїв. Усе інше — правда.

Оксана бачила своє майбутнє лише за кордоном і в шлюбі виключно з іноземцем. Для цього, як говорила подругам, готова навіть віру християнську поміняти, лише б купатися у розкошах. І як приклад наводила історію великої українки Роксолани Хуррем (Насті Лісовської). Вона, хоч з священичої родини, проте заради коханого стала мусульманкою. Оксана, видно забула, що проста сільська дівчина Настя ніколи наперед не хотіла такої долі, а якби їй хтось про це нагадав, то, напевно, кинулася б із високої кручі, як це, до речі, зробила не одна українська бланка, щоб не дати опоганити своє тіло і душу чужинцеві.

Тож Оксана у досить молодому віці подалася за кордон на заробітки. І не тому, що відчувала у чомусь недостаток. Їсти, слава Богу, не хотіла. Батьки пильнували, як великодню пасочку, хоч самим життя давалось непросто. Одягли, дали освіту. Коли стала на порі, то з нетерпінням чекали на гарного зятя, якого планували взяти в прийми, щоб продовжив їх фермерську справу. Але Оксана таки поїхала на заробітки. Спочатку працювала у поляка в господарстві, збирала трускавки, малину, потім — овочі, фрукти. Помаленьку до всього приглядалася, прислухалася, вивчала. Через деякий час із розмов старших довідалася, що польські заробітки — це мізерія в порівнянні із європейськими та американськими. Господар, довідавшись, що жінки хочуть "переметнутись" від нього десь в Німеччину чи Італію, люб'язно запропонував свою допомогу. Але в нагороду за це просив попрацювати у нього ще півроку практично задурно. За це він обіцяв оформити візи та, по можливості, замовити слово

знайомим, щоб допомогли підшукати гарно оплачувану роботу. Жінки старалися з усіх сил. За шість місяців заробітчаники привели велике господарство поляка до ладу: обкопали всі дерева та кущі (а їх було кілька сотень), зробили благоустрій на обійсті та в господарських приміщеннях. Не було дня, щоб вони, крім основної роботи, щось не прали, не шили, не прасували. Навіть ремонтували приміщення. Словом, господар витиснув з них все, що зміг. Але обіцянку своєю виконав — допоміг жінкам влаштуватися у Німеччині, де за подібну роботу платили набагато більше.

Важко було Оксані та її подрузі на новому місці. Мову вони трохи знали, але господиня дісталася з характером. Як згадують жінки, вона не вимагала робити так, як треба, а так, як хотіла лише вона сама. Постійно сварилася, усім була незадоволена. Але минув час, і заробітчаники навчилися все робити "по-німецьки". Розуміли господиню навіть з поглядом.

У фразу Розі (так звали господиню) був нежонатий син Моріс. Господаркою він майже не цікавився, але маму любив дуже, бо була, як зауважили дівчата, щедрою на гроші та подарунки для свого чада. Хлопець не раз кидав погляди захоплення на українських дівчат, але побачивши, що вони не відповідають йому взаємністю, дав українським Ізаурам спокій.

Життя йшло. Наші героїні непогано заробляли. Бували вдома, але ненадовго. Звикнувши до чужини, вже не сприймали того безладу, який на початку тисячоліття панував в Україні. Тому, віддавши у надійні руки зароблені немалі гроші, знову їхали до Німеччини.

Після чергового повернення з батьківщини Оксану поклікала до себе фрау Роза. Коли вона почала

слати на адресу дівчини компліменти та хвалити за працелюбність та акуратність у всьому, Оксана чомусь подумала, що господиня хоче з нею та подругою розпрощатися. Але вона помилилася. Після довгого вступу Роза розповіла про свою бесіду з Морісом. Її син, сказала господиня, має щодо дівчини дуже серйозні наміри. Тож хай Оксана все добре обдумає та повідомить фрау про своє рішення.

Не на такому побутовому рівні мріяла коліс дівчина про свої стосунки з майбутнім чоловіком. Усе бачилось їй у романтичних тонах. Закохані погляди, зустрічі, квіти, подарунки. "Але ти хотіла іноземця, от тобі доля і посилає його", — говорив якийсь внутрішній голос. Потім, подумавши, дівчина згадала, який же ж він багатий той Моріс. "І ти будеш багатою", — знову підтвердив голос. "Але той товстий червонощокий німець мені навіть не подобається", — відповідала голосу Оксана. "Ти забагато хочеш, дівчано. Щоб був багатим та ще й коханий. У житті часто доводиться обирати щось одне, а не все одразу. І не такий вже він товстий. А ще подивись у свій паспорт. Ти вже не юна. Твої однокласниці вживлять не по одній дити-

Заповіт Матері Терези

Життя — це шанс.
Скористайся ним.
Життя — це краса.
Милуйся нею.
Життя — це мрія. Здійсною її.
Життя — це виклик.
Прийми його.
Життя — це обов'язок.
Виконай його.
Життя — це гра.
Стань гравцем.
Життя — це цінність.
Цінуй його!
Життя — це скарб.
Бережи його.

Життя — це любов.
Насолоджуйся нею.
Життя — це таїна. Пізнай її.
Життя — це юдоль бід.
Перебори усе.
Життя — це пісня. Доспівай її.
Життя — це боротьба.
Почни її.
Життя — безодня невідомого.
Не бійся, вступи в неї!
Життя — удача.
Шукай цю мить!
Життя таке чудове — не загуби його.
Це твоє життя. Бороши його.

• Раді-поради

*Перед тим, як мити м'ясорубку, пропустіть через неї сиру почищену картоплю.

*Не можна мити ножі в гарячій воді — вони від цього тупляться.

*Щоб новий посуд із емалі служив довго, прокип'ятіть у ньому воду з сіллю — 5 ч. ложок на 1 л води.

*Підгорілу каструлю з емалі у жодному разі не можна терти металеву губкою. Краще прокип'ятити в ній воду із содою (2-3 ст. ложки на 1 л води).

*Посуд із нержавіючої сталі варто чистити рідиною з 1 ст. ложки оцту і 1 ч. ложки солі.

*Ножі, виделки, ложки із нержавіючої сталі стануть як нові, якщо потримати їх у воді, в якій варилася картопля.

*Посуд від молочних продуктів, тіста, яєць потрібно мити у холодній воді. В гарячій воді білок (з продуктів) згортається і міцно пристає до посуду.

*Дошечки, на яких нарізали м'ясо, цибулю, чистили рибу, потрібно мити лише холодною водою. Вона краще забирає

запах.

*Допоможе позбавитися від запаху гірчичний порошок чи оцет.

*Руки після нарізування фруктів або овочів добре протерти часточкою лимона.

*Щоб прочистити замазку швів у ванних і душах, наповніть пляшку з розбризкувачем горілкою, набризкайте на замазку, почекайте 5 хв і змийте водою. Алкоголь убиває грибки, цвіль та інші мікроорганізми.

*Щоб почистити лінзи окулярів, протріть їх ганчіркою, злегка зволоженою горілкою. Алкоголь зробить чистим скло і вб'є бактерії.

*Щоб продовжити «життя» лез для бритви, занурте їх у склянку з горілкою після гоління. Горілка дезінфікує леза і не дає їм заіржавіти.

*Використовуючи шматок ватки, нанесіть горілку на обличчя як в'язучий засіб. Вона прочистить шкіру і звозить пори.

*Додайте чарку горілки в пляшку шампуню. Алкоголь видаляє токсини з волосся і стимулює їх ріст.

ні, а ти хочеш засидітися у дівках?". Так, це знову щось внутрішнє закликало дівчину до змін у своєму житті. "Але це так соромно. Господиня пропонує мені свого сина у жєнихи. А я повинна їй відповісти: так чи ні? Добре, що хоч час на роздуми дала", — снувала павутина у голові дівчини. Думки перервав Моріс. Він, постукавши, увійшов до кімнати та запросив Оксану на свято, яке мало цього вечора відбутися в містечку. Оксана, на диво собі, погодилася.

Німці, як зрозуміла дівчина, люблять і вміють веселитися. Увесь вечір і до темної ночі на вулиці, де проходили гуляння, гра- ла бадьора музика. Люди танцювали. Чоловіки пили пиво, їли смажену ковбасу. Та і жінки не відставали від них. Моріс був особливо галантним. Купував Оксані всякі милі дрібнички... Словом, з цього вечора почався у молодих любовний роман, який дуже скоро закінчився весіллям.

Так Оксана із заробітчаники перетворилася на господиню та дружину німецького багатія. Подружка з часом покинула її, бо не хотіла гнути спину на новоспечену господиню, яка ще півроку була такою самою, як вона. Оксана трохи засумувала, але ненадовго. Життя пішло звичним плином. Скоро і хлопчик у подружжя народився. Додавалось клопотів. Минув час. Хоч відчула жінка, що Моріс помітно охолов до неї, але велика любов до сина, який вдався у неї та українську родину, спонукала Оксану не звертати уваги на несуттєве.

Горе постукало у двері цієї родини непомітно. Син, у якого Оксана вклала все своє тепло, любов та безмежну ласку, якось застудився. Потім стан його погіршився. З кожним днем дитина гасла на очах, хоч була під пильним наглядом лікарів. А одного дня його не стало. Поховавши дитину, Оксана увпала у глибоку депресію, хоча ніколи не знала, що це таке. З цього непростого стану жінку могли вивести свекруха та чоловік. Але фрау Роза невістку упрямо розумінні зненавиділа та приписувала смерть внука як недогляд з боку матері. Моріс став мовчазним. На його столі було завжди багато пива. Він, здавалось, спілкувався лише з ним. Оксана була на грані між життям та потойбіччям. Жінка знайшла свою давню подругу та розповіла їй про своє трагічне становище. А та порадила, що Оксані найкраще буде, якщо вона на деякий час поїде в Україну до батьків, які її дуже люблять та будуть раді зустрічі з дочкою. Оксана послухала подругу. Купила квиток на літак до Києва і дуже скоро плакала у рідній хаті разом з мамою та батьком, сумуючи за втраченим синочком та її життям взагалі. Рідне повітря, родина трохи зняли жаху. З набагато легшим тягарем Оксана повернулася до Німеччини. Свекруха та чоловік зустріли її прохолодно. Увесь подальший час почувала себе зайвою у цьому чужому будинку з чужими їй людьми. Одного дня не витримала та спитала чоловіка, чи потрібна йому, чи можливе їх даліше життя, на що Моріс відповів байдуже: "Мені це не цікаво". І знову взяв куваль з пивом. Після цієї розмови Оксана остаточно вирішила розійтись з німцем та повернутися в Україну... Проїшов час. Оксану до життя повернули в рідному селі батьки та добрі друзі. Через деякий час покохав її гарний хлопець, набагато молодший від Оксани. Живуть собі купів, любляться. Деколи і сваряться, але по-українськи. Якось каже своїй мамі: "Так мені добре з моїм чоловіком. Став нині рано, покосив траву, приніс мені суніць з лісу. Жартує, тишить серце. Мамо, де мій розум раніше був? Хай наші дівчата люблять своїх хлопців. Українські чоловіки — найкращі в світі. Це вже я знаю певно".

Отець Євген Флиста, дяк-регент Іван Євчук, Смиковецький сільський голова Володимир Сидяга, діти та батьки на дитячому майданчику у Смиківцях Тернопільського району.

Дитячий майданчик відкрили у Смиківцях

Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ.
Фото автора.

Кожна людина родом із дитинства. Від того, як ми виховуємо наших дітей, залежить наше майбутнє.

19 червня цього року в селі Смиківці Тернопільського району на вулиці Петра Сагайдачного відкрили новенький дитячий майданчик, який освятив місцевий парох отець Євген Флиста. На його встановлення з сільської бюджету було виділено 50 тисяч гривень.

— У квітні до мене звернулися батьки з проханням відкрити на вулиці Сагайдачного дитячий майданчик, — каже Смиковецький сільський голова Володимир Сидяга, — адже в цьому районі зростають понад два десятки дітей. Спільними зусиллями встановили гойдалку, карусель, балансир, пі-

сочницю, гірку, лавку. Відтепер малюки зможуть тут гратися. Щиро вдячний меценату Тарасу Гаврилюку з Дичкова, який допоміг завезти пісок для майданчика, батькам, які активно долучилися до роботи, — зокрема, Олегу Чубку і Василю Мацелюху. Найближчим часом зробимо освітлення дитячого майданчика, встановимо огорожу. Плануємо облаштувати місця для відпочинку дітей і на інших вулицях села.

Усміхніться

- Милый, купи мені машину.
- Нащо?
- Навчусь їздити, світ побачимо.
- Той чи цей?

У мене гаманець, як цибуля, — коли не відкрив, завжди плакати хочеться.

— Коханий, нам треба прогнати цього пса.

- Навіщо?
- Він вие, коли я співаю.
- Ну, ти ж перша починаєш.

— Любий, я хочу жити з тобою довго і щасливо!

— Люба, якщо ти будеш жити щасливо, я довго не протягну ...

Приходить Марічка в перший клас.

— Ти рахувати вмієш? — запитує вчителька.

— Один, два, три, чотири, п'ять, шість, сім...

— А далі знаєш?

— ...вісім, дев'ять, десять, валет, дама, король, туз.

— Чим відрізняється фальшива любов від справжньої?

Фальшива:

— Мені подобаються сніжинки на твоєму волоссі!

Справжня:

— Дурню, де твоя шапка?

— Мамо, я вчора грав у покер і тепер з'їжджаю з вашої квартири.

— Хороша новина, вітаю!

— Дякую. Ви теж з'їжджаєте.

Виходить з березня 1967 року.
Засновник — Тернопільська районна рада

Головний редактор
Ганна МАКУХ 528878
Редактор відділу
Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ..... 528830
Відповідальний секретар
Людмила ДЕЙНЕКА
Бухгалтерія, довідки 528830

Позиція авторів може не збігатися з позицією редакції. За достовірність викладених фактів відповідальність несе автор. Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
® — політична реклама

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
м. Тернопіль, вул. Бродівська, 17.
Розрахунковий рахунок 26003250972001
ТФ КБ Приватбанк міста Тернополя, МФО 338783, ідентифікаційний код 02475351.
Регістраційний номер ТР №186. Тираж 2730
Індекс 61357. Зам. № 399.
Email: podilske_slovo@ukr.net

Газета виходить у п'ятницю.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м.Тернопіль, вул.Текстильна, 28, тел. (0352) 52-27-37.
Email: a-print.com.ua

Відповіді на кросворд, вміщений у №26 від 24 червня 2016 року.

перший великий український журнал кросвордів!

КРОСВОРДИ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 98552

“Без ... сподіваюсь”	Україн, столиця гумору	Форум	Стоячі “гуслі”	Багатий молодий нахаба	b	Арбітраж курсу Життєві переконання	Шов на черевиках		
Нижня скринка хліба	Рябчик азіат, пуспель	Аспірант, докторант	Авто від “Крайслера”	Тваринне царство	Чолов’яга на усі сто!	Свиначче стегно	“Мафіозний” молюск		
ТМ-джева реклама	Набивати собі ...	Судна Ясона та його команди	Розчерк у документі	“Зморшки” на ставку	Тропічна жаба	Гастролі трупи	Арктичний сиг		
Попередні вибори	Акваріумна рибка	“В ... осінній айстри білі”	Окрема людина, особистість	Важлива особа	d	Сагайдачний			
Вжиток	Гараж ломотива	... і сором	Дуля чи інжир	ФК Португалії	Міні-тюрна лисичка пустелі	Афризм	Жіночі панталони		
Нічого не робити — бити ...	“Тіло” гітари	Рівз	“Кармен”, яку співають	Штучний кристал	Гасло “Банду ...”	Дошкоч на гральних картах	Шоколадне дерево		
Груповий бальний танець	Він до Києва доведе	Лідер у роботі	Покерний обман	Плано-ва або ринкова	Зливний у туалеті	Відкривають у банку	Морський делікатес	“Свобода слова”, ведучий	
Еллін	Стоун — Шерон, Мер	Бик Біловезької Пущі	Геодезичний прилад	Потрапити у ... ворога	Самовідданий вчинок	h	Наступник бароко	Ім’я Бальзака	Штат Соколиного Ока
Спокусник Єви	Марокко, Туніс, Алжир (регіон)	Вино-зелений чагарник	Тонка гнучка гілка	Душевна і колена	Яке їхало, здибало	Юна-Лоліта	Домашня тваринка	Плакса	
Крем для гоління	Бездомний підліток	g	Божевільний вітер	“Світ наввсвіт” ведучий					
Священ- птах Єгипту	Важка сокира	Вихователь на Сході							

Школярі Тернопільського району — переможці і призери конкурсів та олімпіад з гостями та учасниками форуму "Інтелектуальна гордість-2016".

Інтелектуальна гордість Тернопільського району

Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ.

Майбутнє України залежить не лише від потужності її економіки, а й від інтелектуальної могутності і творчого потенціалу української нації.

Одним із головних завдань сучасної школи є формування майбутньої наукової еліти, залучення творчо обдарованих учнів до наукової діяльності. 14 червня цього року у Великих Гаях відбувся форум "Інтелектуальна гордість Тернопільського району-2016". Під час заходу було відзначено учнів, які гідно представили Тернопільський район на обласних предметних олімпіадах та обласному конкурсі-захисті науково-дослідницьких робіт Малої академії наук, спортивних змаганнях, конкурсах, а також найкращих лідерів учнівського самоврядування. Цілеспрямованість, прагнення досягти омріяної мети, працелюбність — характерні

Учениця НВК "Великобіроківська ЗОШ I-III ст.-гімназія ім. Степана Балея", голова ради старшокласників Тернопільського району "Діти сучасності" Анастасія Гончар.

• Світ захоплен

риси учасників форуму. Начитані, ерудовані, наполегливі, вони не лише навчаються на відмінно, а й беруть активну участь у житті рідного краю.

У номінаціях "Інтелектуальна надія", "Золоті та творчі таланти", "Юні дослідники", "Юні аматори сцени", "Спортивна гордість району" школярів нагороджували голова Тернопільської районної ради Андрій Галайко, голова Тернопільської райдержадміністрації Олександр Похилый, начальник відділу освіти Тернопільської РДА Василь Цаль, завідувач Тернопільським районним методкабінетом Галина Кубелко. У рамках концертної програми виступили учениця 6 класу Великолибичецької ЗОШ I-III ступенів імені Ярослава Стецька Аліна Лиса, учениця НВК "Великобіроківська ЗОШ I-III ст.-гімназія імені Степана Балея" Анастасія Гончар, учениці Великогаївської ЗОШ I-III ступенів Ілона Жаловська, Марія Сагаль, Яна Андросюк, Андріана Онуферко.

21 червня — день народження нашої матусі та дружини **Наталії Володимирівни РОМАНСЬКОЇ** з села Соборне Тернопільського району. Їй виповнилося 25 років. Ми її дуже любимо, робимо все для того, щоб вона почувалась щасливою. Щиро просимо у Бога здоров'я, земних ласк для найдорожчої людини.

Нехай волошками цвітуть літа прекрасні,
Нехай здійсняться тисячі бажань.
Щоб доля дарувала тільки щастя,
Ні краплі бід, ні горя, ні страждань.
Життя хай квітне, мов вишневий сад,
І кожен день усміхнено радіє.
А доля подарує зорепад
Здоров'я, миру, успіхів, надії.
З повагою — чоловік Олег, донечка Вікторія, сини Віталій, Волода та Владиславчик.

Щиро вітаємо з першим днем народження донечку, онучку **Катрусю КАПЧУР** з с. Забойки Тернопільського району.

Любе дівчатко, наша ти вітко!
Іскрися здоров'ям, дзвіночками сміху —
Щоб радість і щастя тебе обняли,
Щоб ангели Божі тебе берегли!
З любов'ю — мама Тамара, тато Володимир, бабуся Людмила та дідусь Степан.

Вітаємо з днем народження заступника головного лікаря з технічних питань ТРТМО **Ігоря Остаповича КИРИКА**, фтизіатра **Василя Ігоровича КІНАХА**, медсестер **Галину Степанівну ГАЦЬО**, **Наталію Василівну КОТОВСЬКУ**, **Марію Володимирівну ДІДУХ**, медичного статиста **Івану Миколаївну ОЛІЙНИК**, бухгалтера **Людмилу Орестівну ЗВАРИЧ**, завісга **Петра Яковича БЕНДЕРСЬКОГО**, слюсаря-сантехніка **Петра Степановича ЛІТИНСЬКОГО**, молодшу медсестру ФАПу с. Прошова **Марію Романівну БУРТАК**, медсестру Великолибичецької АЗПСМ **Ірину Омелянівну БЛАЖІЄВСЬКУ**, завідувачу ФАПу с. Ангелівка **Вікторію Ярославівну КОЗАК**.

Бажаємо добра і довголіття,
У кожній справі хай щастить,
Вік щедрий, як калинове суцвіття,
У злагоді і радості прожить.

З повагою — колектив Тернопільського районного територіального медичного об'єднання.

Колектив Острівської ЗОШ I-III ст. вітає з 25-річчям учителя географії **Романа Івановича КОЛЯСУ**.

Нехай щастя буде у Вашому домі
І радість хай з Вами буде завжди,
Здоров'я міцного, щасливої долі
Нехай Господь Бог дасть на довгі роки.

Найщиріше вітання з днем народження надсилаємо інженеру з охорони праці **Оксані Ярославівні ДАННИКОВІЙ**, методисту Тернопільського районного будинку культури **Володимиру Павловичу ДОВБНІ**. Від усього серця бажаємо, щоб зроблене Вами було невіддільне плину часу і зміні поколінь. Хай тепло рідних та близьких надійно захищає Вас від життєвих негараздів, кожен день хай наповнюється корисними справами і земними радощами, а Господь примножує ваші сили на многі літа!

З повагою — працівники відділу культури Тернопільської РДА, Тернопільського районного будинку культури, Тернопільська районна організація профспілки працівників культури.

"Кольорове дитинство" Соломії Борух

Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ.
Фото автора.

Нещодавно в тернопільській арт-кав'ярні "Зернятко" представили виставку робіт юної тернополянки **Соломії Борух** "Кольорове дитинство" — 16 картин олійними фарбами в яскравих, барвистих тонах, сповнені позитиву і життєрадісності.

Цьогоріч у березні Соломіїці виповнилося 11 років. Дівчинка навчається в 4 класі Тернопільської спеціалізованої школи №5 із поглибленим вивченням іноземних мов. Малювати навчалася у школі народних ремесел у викладача Христини Богданівни Прус. Три роки тому за роботи гуашшю здобула Гран-прі на конкурсі "Talent Show" від клубу "Компас". Соломіїчині малюнки неодноразово були представлені на виставках школи народних ремесел і в класі, де вона навчається. Від олівців та гуаші Соломійка перейшла на "доросле" малювання олійними

Найбільше Соломійка Борух любить малювати совенят.

фарбами і навіть мастихином. — У п'ять років я намалювала олівцем мамин портрет, — розповідає маленька художниця. — Мама була вражена моєю роботою і віддала мене навчатися малюванню у школу народних ремесел. Перемога на конкурсі юних талантів додала віри в себе і підштовхнула далі вчитися мистецтву і продовжувати творити. Свої картини я дарую рідним і друзям, продаю. Найбільше люблю малювати котиків і совенят. Захоплююся творчістю Марії Приймаченко, яка для мене є прикладом для наслідування. Малюючи, ставлю собі за мету змусити людей посміхатися. В майбутньому мрію стати відомою

Тернопільська художниця **Соломія Борух** з мамою Зоряною під час виставки в арт-кав'ярні "Зернятко".
художницею і відкрити в Америці власну картинну галерею. Безмежно вдячна коханій матусі за розуміння і підтримку.
Підсумком виставки "Кольорове дитинство" став благодійний аукціон, який тривав близько місяця. Щоб стати власником картини Соломії Борух "Тепла насолода", потрібно було в коментарях на сторінці дівчинки у

"Facebook" вказати суму більшу, ніж у попереднього аукціонера. В результаті картину юної художниці продано за 3 тисячі гривень.
"Тепла насолода" поїхала у Португалію, де прикрашатиме оселю уродженки Заліщиків Тернопільської області Інни Карповець. Виручені кошти дівчинка разом із мамою передала тернопільському дитячому будинку "Малютко".